

ἀνοίγει πρὸς τὴν θάλασσαν . . . δός μοι το καὶ ἀπό-
με θέλω ἐλθεῖ νὰ σὲ εἰπῶ τὸ τελευτῶν χαῖρε. . . .
Οἱ ιούλιοι δὲν ἡζεύρει τὸ νὰ πράξῃ . . . ἀκούων δὲ
θύρων, ἀφίνει τὴν κλεῖδα εἰς τὰς χεῖρας τῆς Θηρε-
σίας καὶ φεύγει ὡς παράφρορος. Η Θηρεσία βεβαία ὅτι
θέλει τὸν ἴδει ἀναχωρεῖ περιχαρής.

Τὸ μεσονύκτιον, καὶ τοι αἰσθανομένη ἀνεξήγητόν
τινα τούμον, η Θηρεσία ὑπάγει εἰς τὸ μοναστήριον . . .
Ἄνοιξε τὴν θύραν, εἶναι ἐντὸς τοῦ κήπου. . . .

Η νῦξ εἶναι σκοτεινή, καὶ η Θηρεσία δὲν διακρίνει
τίποτε· ἀκούει τέλος θήματα — εἶναι τοῦ ιούλιου· οἱ
ιούλιοι δὲν διστάζει πλέον, ἀνέλαβε τὴν δύναμίν του,
τὴν ἀνέλαβεν εἰς ίδειν τίνα σατανικήν. . . .

— Τί μὲ θέλεις; ήρώτησεν τὴν Θηρεσίαν μὲ φω-
νὴν ἀπότομον καὶ αὐτηράν. Δὲν δύναμαι, δὲν θέλω
νὰ φύω. Άφησε μὲ καὶ μακρύνσου ἐν εἰρήνῃ, καὶ
ὅσου ὑπέρ σου καὶ ὑπέρ ἐμοῦ. Υγίαινε, Θηρεσία, ὑγίαι-
νε διὰ παντός. . . .

Άλλ' η Θηρεσία οὐκετεύει, δύσθεται, θρέχει μὲ θερ-
μὰ δάκρυα τὰς χεῖρας τοῦ ιούλιου. . . .

— Μή μὲ ἀφίνεις, ἀγάπη μου! δὲν ὑπάρχει δι'
ἔμε εύτυχί, ζωὴ, ἀν σὲ χωρισθῶ. . . . Άν θέλης ἀφεύ-
κτως νὰ μ' ἀφήσῃς ἀνατίσσον μου τὴν ζωήν. . . .

Οἱ ιούλιοι συγκινεῖται καὶ οὐλαίει καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ
μετώπου τῆς Θηρεσίας. . . . Αὕτη δὲ τὸν ἔλκει πρὸς
τὴν θύραν τοῦ κήπου· η λέμβος περιμένει πλησίον τῆς
ἀκτῆς. . . . Μικρὸν ἔτι καὶ οἱ δύο ἐρασταὶ ήσαν ἔλευ-
θεροι! . . .

Άλλ' οἱ ιούλιοι συνελθῶν αἴρνη:

— Οχι, λέγει, δὲν δύναμαι.

Πλὴν η Θηρεσία ἐπιμένει μετὰ μεγαλητέρου πάθους·
ἡ πύλη εἶναι ἀνοικτή ἐπληγίσασαν πρὸς αὐτὴν διαβα-

νουσιν ἥδη τὸ κατώφλιον, δτε ὁ κύδων τοῦ μοναστηρίου
καλεῖ τοὺς μοναχοὺς εἰς τὸν ὄρθρον . . . Οἱ ιούλιοι σέ-
κει καὶ φρίσσει . . . η Θηρεσία τὸν περιβάλλει εἰς τὰς
ἄγκαλας της.

— Οχι, ἀφησέ με, κρυγάζει ο μοναχὸς ἔξω ἀστυοῦ...
ἡ ἐρωμένη του δὲν ἀποπῆται. Τόπε καὶ αὐτὸς ἀπά-
ζει σπασμωδικῶς ἐγχειρίδιον τι, δπερ ἐφόρει πάντοτε
ἐπάνω του καὶ τὸ θυθίζει εἰς τὸ στήθος τῆς δυτυχοῦς
νέας.

Αὕτη πίπτει... δὲν ἴούλιος ἀκίνητος ἵσταται πολλὴν
ἄρσαν καὶ θεωρεῖ τὴ θύματά του. Εν τοσούτῳ η ἡμέρα ἡρ-
χίζει νὰ διαυγάζῃ κατό ιούλιος ἔχων ἡ τενισμένον εἰσέτι
θλέμηκ πήλιθον ἐπὶ τοῦ πτώματος συνέρχεται τέλος,
καὶ ὡς θέλων νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸν κάσουν ὅλον τὸ τρο-
μερὸν ἀποτέλεσμα τῶν σχέσεών του μετὰ τῆς Θηρεσίας
τὴν σηκόνει εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὴν ὅπτει εἰς
τοὺς θυθούς τῆς θαλάσσης.

Οὐδεὶς γνωρίζει τί ἔγεινεν ο φρινεύς, ἀφοῦ ἐπέστρε-
ψεν εἰς τὸ μοναστήριον καὶ ἐμφαντυράθη τὸ κακούργη-
μά του.

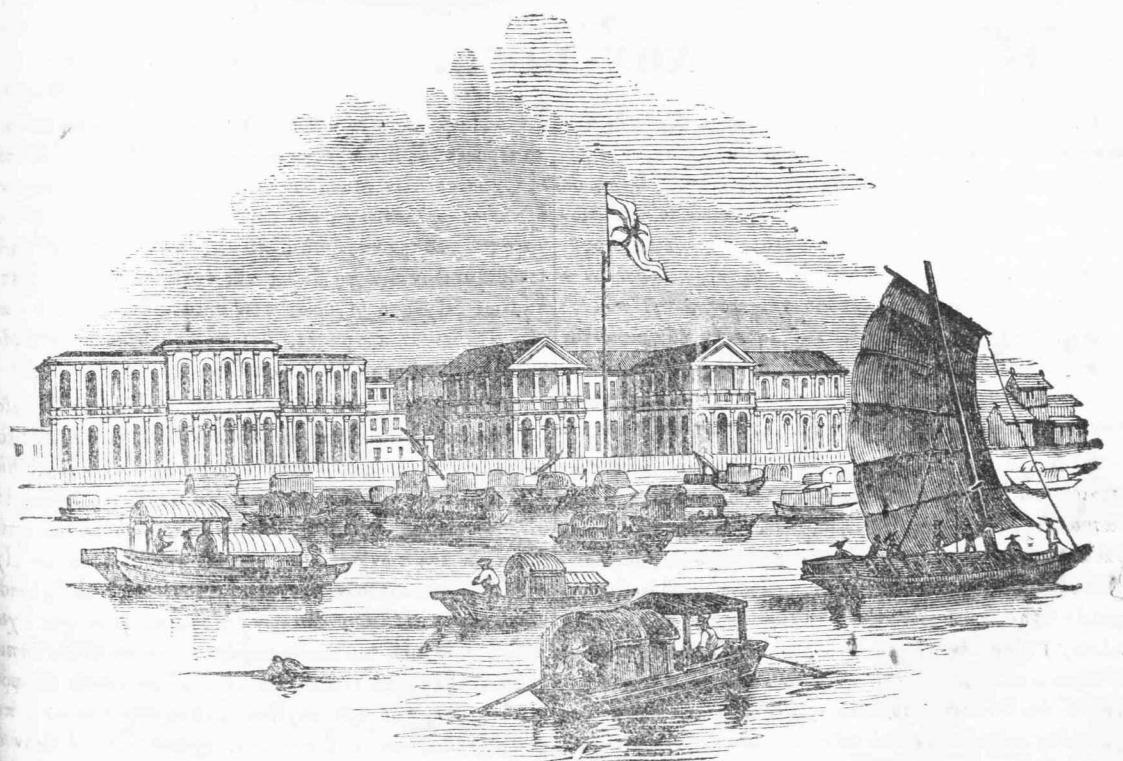
Άλλ' αἱ πορρότεραι τῆς Σιεύλλης ἔξεπληρώθησαν
ὅλαι κατὰ γράμμα. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.) *

KIN A.

(ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.)

Oi Marvareis.

Μετὰ μακρὰν θαλασσοπορίαν ἡ παρὰ τῆς Αγγλικῆς
Κυνηγήσεως σελομένη εἰς Κίναν πρεσβεία εἶχε πρὸ και-

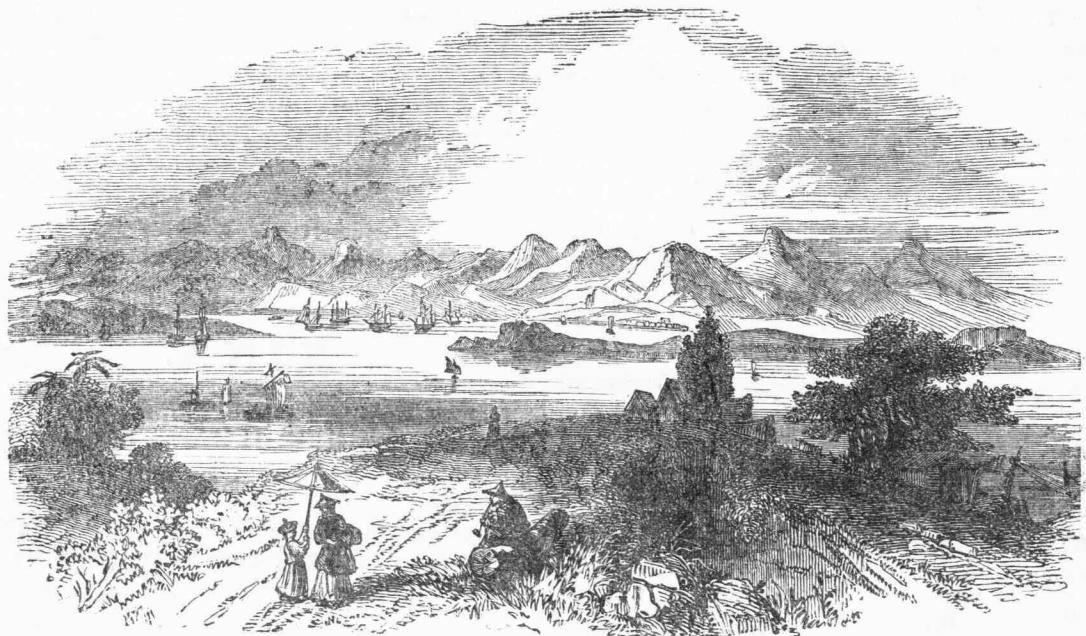

ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΦΑΚΤΩΡΙΑΙ ΕΙΣ ΚΑΝΤΩΝ.

ροῦ ήδη φθάσαι εἰς τὰ περάλια τοῦ οὐρανίου θαυμάτειού. Οἱ Πρέσβεις ἐπισκέψθεις τὰς Ἀγγλικὰς φρκτωρίας τοῦ Καντῶν καὶ διαιρεῖνται ὀλίγας ἐκεῖ ήμέρας πρὸς τακτοπότεσιν διαρρόων ὑποθέσεων, ἐτοιμαζετο ήδη ν' ἀναγωγήσῃ ἀφοῦ ποιλάς συνέλεξε πληροφορίας περὶ τῶν διαφόρων τῆς ἀποσολῆς του ἀντικειμένων. Ηἱ κακοκαιρία ἔμποδισεν αὐτὸν δύο ὥλοι λάρηρους ἔνδομαδάς. Τέλος ἐπιβάτες πλοίου ἐλαφροῦ μετέβηες τὴν νῆστον Χόν-Κόγκ, εἰς τὸν ὄρατον λημένα τῆς ὥποις, τὸν ἐπερίμενεν δὲ εἰς τὰς διαταχῆς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας στολίσκος.

τες τόπου ὥρειλον ν' ἀποπέμψωσι λόγου ἀξίαν μερίδα τῶν προμηθειῶν τούτων, ἃς τῶν Σινῶν ἡ φιλοξενία τοὺς ἔχεισε νὰ λάβωσι. Μεταξὺ δὲ προσέκειτο εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Λέοντος τῶν έδρεων μία, φέρουσα πολλοὺς Μανδαρίνους ἐνδεδυμένους λαμπρὸν δημόσιον στολὴν οὗτοι, θεωροῦντες ἐν ἐκπλήξει καὶ σεβασμῷ τὸ γιγαντῶδες αὐτὸν κατατεκνάσμα, ἐδείκνυον τὴν ἐπιθυμίαν των ν' ἀναβόσιν ἐπ' αὐτοῦ.

‘Ο υπολογισθεὶς Πάρις ἐπιφορτιζόμενος ὑπὸ τοῦ πρέσβεως ν' ἀναβιβάσῃ εἰς τὸ πλοῖον τοὺς Μανδαρίνους,

ΧΟΝ-ΚΟΓΚ.

Τὴν τρίτην ἡμέραν δὲ στολίσκος οὗτος ἦρε τὴν ἀγκυραν καὶ εἰσέβαλεν εἰς τὴν Κιτρίνην θάλασσαν, τὴν περιλούσσαν τὰς ἀνατολικὰς ὁχθας τῆς Κίνας*. Θολὴ δὲ αὐγὴ ἀνέτελλε τότε ἀχλὺς παχεῖα ἐσαλεύετο ἐπὶ τῶν κυμάτων, καὶ μόνον ὡς ἀμφιθίσται σκιώδεις μορρᾶι ἐνεφανίζοντο δεξιῶν τῆς Κορέας αἱ ἀκταὶ, εύώνυμον ἡ χερσόνησος Καντῶν προσανατίνουσαι μόλις τοῦ πυκνοῦ ατμοῦ. ‘Ο ἴνδόπλοιος Ἰνδοστάν ἐγένετο ηδὴ ἄφαντος πρὸς τὰς λοιπὰς ναῦς, καὶ μόνον δὲ ἀδικλείπτων σημείων ἡδυνήθησαν νὰ συμπαραπλεύσωσι τὸ πολεμικὸν πλοῖον ὁ Λέων* αἱ δρομάδες Κληρεντίνη καὶ Σακάλτη.

Οἱ Κινέζοι ! ! ἥχησεν αἴρην κραυγὴ ἀπὸ τῶν κεραιούχων κλιμάκων, καὶ ἰδοὺ πρὸς ἑπτέρων ἡ θάλασσα κατάπλεως ὑπὸ τῶν χθαμαλῶν, ἀπλοσκευῶν καὶ θανατών έδρεων (πλοίων ιδίως Σινικῶν) τοῦ λαοῦ τούτου· τὰ πλοιάρια δὲ ταῦτα, φέροντ' ἀφθόνως παντοειδῆ τὴν ζωοτροφίαν, ἀνέπλεον πρὸς τ' ἀγγλικὰ πλοῖα. Τούρων ἀγέλη ὀλόιληρος καὶ προσβάτων, πληθὺς ὄρνιθων καὶ γηστῶν, ἐκατοντάδες σάκκων ἀλεύρου καὶ ὄρυζίου, κινητίων ἔρων καὶ τεῖου, ὀπώραι, λαχανικά, χυλιάδες κολοκυνθῶν καὶ ὑδροπεπόνων (χειμωνικῶν), ὅλα ταῦτα προσσηνέχθησαν εἰς τοῦ στολίσκου τὰ πλοιά· ἀλλὰ καὶ οἶγον, καὶ λαμπάδας, καὶ πορσελάνης ἀγγεῖα οἱ καλοὶ κάγαθοι ἔφρον, οἱ δὲ Ἀγγλοι ἀποροῦν-

διέταξε νὰ καταβιβάσωσιν εἰς τὴν έδραν ἀπὸ τοῦ καταστρώματος διὰ σχοινίων δύο σκιμποδαῖς· οἱ δὲ προεξάρχοντες τῶν Μανδαρίνων ἐγκαθεσθέντες ἀνήρχοντο ἕραδέως σαλευόμενοι καὶ περιπότοντες ὑπερφίαλον καὶ χαρᾶς ἀπαστράπτον τὸ ὄλεμμα, ἀλλ' οὐγὶ καὶ φόδου τινος ἀμυρίον διὰ τὸ ἀηθες τῆς ἐναερίου ταῦτης μεταβάσεως· είχοντο ἴσχυρῶς τῶν σκιμπόδων, καὶ ἡ γαράτων ἀπεδείχθη προρχνής, δτε αὖθις ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσθανθησαν ἔδαιον πέδον.

‘Ως ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ οἱ δύο ἐπρεπε δεεβαίως εἰς εὐρωπαϊκὰ ὅμικτα νὰ φέρωσιν εἰδότες τι θαυμασμοῦ. — ‘Ο μὲν, ἀνὴρ σπουδαίαν ἔχων τὴν ὄψιν καὶ προσώπου σοφοῦ ἐπιδεικνύμενος τοὺς χαρακτῆρας, ἐφόρει ἐπ' ιοχρόου μακρᾶς ἐσθῆτος, μέλαν μακρὸν ὡταύτως ἐπένδυμα, καὶ ἐπὶ τῶν στέρων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν νώτων εἰχε τετράγωνον κυκνοῦν μεταξοπτίλου, ἐφ' οὐ χρυσοῦ κεντητὸς ἐπέλαμπε δράκων τέσπαρας μώνυχας ἔχων πόδας· — ἐπὶ δὲ τοῦ κωδωνοτοχήμου αὐτοῦ πλίου ἐσπινθοῦσόλει εξάγωνον λιθοκόλλητον κομβίον χροῖας ἐλαφροκάνου, καὶ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἡρτάτο περιδέραιον ἢ περιτραχηλιον, ρόδα εξ ἀλουργοῦ σχηματίζον, διῆκον δὲ κατωτέρω τοῦ στήθους· — Καὶ λεπτῶς περιεργασμένος μύσταξ ἔκστηε τὸ ἀνω γεῖλος, καὶ οἱ δάκτυλοι αὐτοῦ οὐχὶ καλῶς διὰ μακρῶν ὠπλισμένοι ὄνυχαν, διε-

στέλευον πρὸς τὰ ἄνω τὸ μακρὸν κυματινόμενον γένειόν ἀνέπλεεν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν του τὸν Πεῖ-χό, ἢ τὸν λευ-
κὸν ποταμὸν, διστις πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς ἐπαρ-
θερον, τολμηρὸν, ἀφελὲς εἶχε τὸ πρόσωπον ἡ ἐρυθρᾶ
μακρὰ ἑσθῆς του ἥτο πεποικιλμένη χρυσῷ, καὶ ώραιάζεις
πανοπλίας χιτῶνα· ἀπὸ τοῦ χαλυβίου δὲ κράνους τοῦ
καλύπτοντος τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διῆκε κατὰ τῶν ωμο-
πλατῶν κόμη τις ἐκ χάλυβος, καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου
τοῦ κράνους ἥττατο διὰ κοψίου λιθοκολλήτου πορφυ-
ρίχρου Ταὼ πτερὸν ἐκκλῖνον καὶ κυματινόμενον. Ἐπ̄
ἀμφοτέρων δὲ τῶν μεγιστάνων ἔλαυπον χρυσότεικτα
παράσημα· ἀπὸ τῆς χρυσῆς τύπους ἥττατο μέχρι τῶν
γονάτων ἀλυσοειδῆς ταινία πρόσινος, καὶ παράξενον
τοῦ πλευροῦ ὅπλον μὲ θήκην πλατυνομένην κατὰ τὴν
ἄκρην, ἀπὸ τῆς καμπῆς αὐτῆς καὶ ἐξ ὅλου τοῦ σχή-
ματός του μεταξὺ ἀνινάκου καὶ ζέφους, ἔχαρακτήριζε
καθὰ ἐφαίνετο τὸν ἄνδρα τοῦ πολεμικοῦ ἀξιώματος.

Θαυμαστοῦ ἔμπλεοι, ἐθεώρουν κύκλῳ αὐτῶν τὰ τοῦ πλοίου, οὗτινος ἡ τάξις καὶ ἡ πολεμικὴ διάθεσις ὑπερέβαλλε πᾶν δ, τι περὶ αὐτοῦ ἥδυναντο νὰ φαντασθῶσι. Ἐνῷ δὲ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Βένσων καὶ ὁ τῆς πρεσβείας διερμηνεὺς Πλούμπης φιλορρόνως ὑποδεχθέντες αὐτοὺς τοὺς ὄδηγούς κατὰ τὸν μέγαν κοιτῶνα πρὸς τὸν Πρέσβυτον, κατεβίζασεν αὐθίς ὁ Πάρις τὰ φορεῖα ὅπως φέρῃ καὶ τὴν συνοδίαν αὐτῶν. Ανὴρθον ὕσσαμτως δύο Μανδαρῖνοι τὰς πύτας στολάς, ὡς οἱ πρῶτοι φέροντες, ἀλλ ἦσσον πολυτίμους. 'Ο εἰς αὐτῶν, μικρός, παχὺς ἀνήρ, ὅστις ἀπόπλος ἦτο, κ' ἔφερεν ἐπὶ τοῦ κωδωνοειδοῦς πίλου του κομψίον λευκὸν ὡς τὸ γάλα, ἡγωνία σχεδὸν κατὰ τὴν ἀνάθασιν, καὶ ἔτε τὸ φορεῖον του εἰς τοῦ πλοίου τάχειλη προσώρμησεν, ἔδειξε τόσην σπουδὴν περὶ τῆς σωτηρίας του, ὥστε ἀποδιάνων ἀπέβαλε τὴν ἴσοσταθμίαν, κ' ἐπιστράφεις ἐκινδύνευσε νὰ πέσῃ εἰς τὸ πέλαγος, θά ἔπιπτε δὲ ἀνεπιστρεπτεῖ ἀν κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὁ Πάρις μὲ γεῖρα ἰσχυρὰν δέν τὸν ἡρπαζεν ἀπὸ τῆς φαινῆς αὐτοῦ ἐσθῆτος σύρων αὐτὸν διὰ δυνατοῦ τειναγμοῦ ἐντὸς τοῦ καταστρώματος.

Καὶ ὁ Σύγνος ἀπαλλαγεῖς τοῦ πρώτου αὐτοῦ τρόπου ἐσθίσθη, κατὰ γῆς πρὸ τοῦ σωτηρίος του, κ' ἔτυψε μὲ τὸ μέτωπό του τὸ ἐπίπεδον.

“Ο Τιάν (δ Θεός) νὰ σ’ εὐλογήσῃ πολύτιμες Κου-
αργγούς, (ζένες) ἀνέκραξεν ὡς ἐνθους· ἔσωσες τὴν πνοὴν
τοῦ πτωχοῦ Τσίγγ-Γγγ- διὰ τοῦτο ἔγινεν αὐτὸς εὐ-
γάμων δουλός σου, καὶ θὰ ἥναι μέχρις οὗ ἡ πνοὴ
αὕτη κατοικεῖ εἰς αὐτὸν.”

«Μεγάλη εύγνωμοσύνη διὰ μικρὸν ὑπῆρξείαν, ἀπήντησεν ὁ Πάρις γελῶν.—Θάξ ἐπινήσεο παρὸ ὅλιγον, ἔνεκα τοῦ φόβου μὴ πινγῆσαι—ἀπόδειξες διτὶ ὁ φύρως δὲν εἶναι πάντοτε μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

άνεπλεεν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ τόν Πει·χό, ἢ τὸν λευ-
κὸν ποταμὸν, δστις πρὸς τὸ ἀνατολικὸν τῆς ἐπαρ-
χῆς Πε·τσε·λὶ κύνει τὰ θολὰ καὶ ίλυώδη κύματά του
εἰς τὴν θάλασσαν. Βραχέως ἀνεδύοντο τῆς Σινικῆς τὰ
νῶτα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὅχθαι ἀμμώδεις, κ' αἱ πε-
διάδεις κύκλων ὑπὸ δημητριακῶν προϊόντων πρασινο-
τεκπετεῖς ἀπεδείκνυν. δτι θυητῶν ἐπιφέλεια ἡδυνθήτιν
ἀποσπάσῃ ἀγωνίζομένη, τὰ δώρα τῆς δυστρόπου φύ-
σεως. — Ἑδῶ κ' ἐπεὶ δάση καρφουροδένδρων (κάμφο-
ρα) διέκουπτον τὸ δομαίριος τῆς χώρας, καὶ συστή-
ματά τινα λιποδένδρων μὲ τὰ ὥραῖα αὐτῶν ἐρυθρᾶ
φύλλα καὶ τοὺς στιλθοντας λευκοὺς καρποὺς παρείχον
αὐτῇ κόσμον καλὸν καὶ σπάνιον. Ἐρθασαν ἡδὴ τὰς
ἐκβολὰς τοῦ Πει·χό. Τὸ καταβαίνον ρέμα καὶ ἀνε-
μος οὔριος ἔφερε τὰ πλοῖα ταχὺ ὑπὲρ τὰς προκειμένας
ἄμμωδεις ἐκτάσεις, καὶ ὁ πλοῦς ἔβαινεν ἡδὴ ἄνω πο-
ταμῶν· ἀλλὰ τῶν πολλῶν καμπῶν ἔνεκα, καὶ τῶν
χειμωνίδων τόπων τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ κοπωδῶς
ἔχώρουν πρότω τὰ πλοῖα, ὥστε κατὰ πολλὰ μέρη
ἔπειτε νὰ ἐλκυσθῶσι διὰ σχοινίων ὑπὸ τῶν χωρικῶν,
οἵτινες ἐπὶ τὰς ὅχθας ἀσθμαίνοντες ἔτρεγον. Αἱ οἰκίαι
τῶν πολυαρθριμῶν καμῶν ἐπ' ἀμφοτέρος τὰς ὅχθας
τοῦ ποταμοῦ ἦσαν ἀθλιαι καλύζαι συγκείμεναι ἐκ
τοίχων πηλοῦ καὶ στεγασμάτων ἀγυρίων, καὶ καθό-
λου ἀλλοπρόσαλλον συμφωνίαν ἀπετέλουν πρὸς τὰ
καταπληκτικὰ οἰκοδομήματα, ἀπερ τῆδε κακεῖσε προ-
εῖχον εἰς ὕψος καὶ εἰς πομπὴν, κατάστιλπνα ὑπὸ χρω-
μάτων καλλίστων καὶ πλουσίων ἐπιχρυσώσεων, πο-
λυσύροφα, διεστῶτα ἀλλήλων διὰ περικεκομένων στε-
γῶν παράδοξον ἔχουσῶν κόσμον, καὶ κατασκεπῆ ὑπὸ
δεσμώντων καὶ ἀλλων θρείων μορφῶν.

Ἐκατέρωθεν αἱ ὅχθαι ἔριθον ὑπὸ τοσαύτης πληθύνος λαοῦ, ὡς θὰ ἐπίστευες τὸν ὄλον πληθυσμὸν τῆς Κίνας ἐπὶ τῶν δύο τούτων γηπέδων συλλεγμένον. Ἰσχυροί, ἡρωαλέοις ἀνδρεσ τρυπτόμενοι ὑπὸ τὰς σκοτεινοχρόους αὐτῶν μακράς ἐσθῆτας, ταττρικῶς ἔχοντες κεκαρμένας τὰς κεφαλὰς, εἰς ὃν τὴν κορυφὴν ἐφάνετο μικρὰ τολύπη τριχῶν γυναῖκες, θύμα τῶν κατακτητῶν πρὸς οὓς, ἔνεκα τῆς ματαιόφρονος τῶν ἥθων αὐστηρότητος οὐδὲν ἔφερεν, ἡ τὴν ὠρχίαν μέλαιναν κόμην τεχνήτως καὶ κομψῶς συμπεπλεγμένην, ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ συνεγγομένους ἔγουσταν τοὺς πλοκάμους διὰ θελόντης, καὶ διὰ φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ἀνθέων περικόμητον, παιδία γυμνὰ, — αἱ τρεῖς αὐταὶ τάξεις συνεθλίσοντα μετὰ μεγίστης περιεργείας ἐπ' ἀμφῷ τῶν χειλέων τοῦ ποταμοῦ χωροῦσαι, ὅπως θεωρήσωσι τοὺς ἀναπλέοντας ζένους. — Ἀνδρες καὶ γυναῖκες, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἀντίκα κοράσια ἔφερον μαθ' ἔστων τὰς ἐν ἐνεργείᾳ καπνούσιμηγάς των, ὃν ὁ καπνὸς ἔξεταλίσσετο ὡς ἐλαφρὸν νεφάλιον ὑπὲρ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἔκεινην θάλασσαν. Οἱ πρόσως χωρήσαντες εἰσέδιυσαν μέντον γυνάτων εἰς τὴν ὕδωρ ἔπις προσπελάσωσι μᾶλ-

Πλοῦς ἐπὶ τῷ Πείρᾳ.

‘ΟΙρδοστάρ καὶ ὁ Λέων ὅνπερ τὸ μέγιστο σῶμα θαῦλον τὰ πλοῖα, καὶ ἔφερον εἰς γείρας τοὺς ἀχιρίους κανονιδεῖς πίλους των, ἵνα μὴ ἀφαριψωσι τὴν θέαν ἀπὸ τῶν ὄπιστων ισταμένων. — Αἱ θάρεις, αἵτινες πανταχόθεν κατὰ τὰς ὥχθας περιέπλεον, καὶ αἱ ἐκτενεῖς δέσμαις ἔγιναν καλυπτόμεναι ὑπὸ χωρίων δλῶν κτισμάνων ἐπὶ τοῦ θαύλου, διότι οὐδένα τόπον εὗρον ἐπὶ τῆς ἡπείρου, παρ’ ὅλην κατεβιθίσθησαν ἡς ὑπέργομφατοφύλακκς, τοὺς μουσουργοὺς, καὶ τὴν ἀποσκευὴν, μοι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν θεατῶν καταστᾶται, καὶ (Φυλλάδιον, 51, Τόμ. Γ').

ὅμως ἐν μέσῳ τοῦ ἔξι ἀνθρώπων ἐκείνου σωροῦ ἐτη-
ρεῖτο ταξις, ήσυχία, καὶ ηὔκοτης πολλοῦ θαυμασμοῦ
ἀξία.

Ο στολίσκος ἐστράφη πρὸς τὸ Τα-κοῦ, τὴν πρώτην
ἔξαιρετον πόλιν ἐπὶ τὸν Πεῖ-χό. — Ἐνταῦθα δεκαε-
πτὰ σινικοὶ δρόμωνες περιέμενον ἀνέκαθεν τὸν πρέσσουν
καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ. — Καὶ περιτέρῳ ἀνέπλευ-
σεν ἐπὶ τῶν σινικῶν δρομώνων τὸν Πεῖ-χό, ἢ δ' ἐπὶ
τῶν ὅχθῶν σκηνογραφίᾳ καθίστατο γραφικωτέρᾳ ἔτι,
καὶ πλειόνων χαρακτήρων ἐπιδεικτικῇ. Μεταξὺ κω-
μῶν, καμηλῶν οἰκημάτων, ἐξετείνοντο ἀπέραντοι θά-
λασσαι ὄρυζους καὶ κέγχρου. — Αναριθμητοὶ δὲ σωροὶ
ἄλλας οἰκίας ἔχοντες ὕψος, ὡπὸ χόρτου κεκαλυμμένοι
ἡπλοῦντο παρὰ τὴν ὅχθον, καὶ οἱ σωροὶ αὐτοὶ ἐνταῦ-
θα ὡς ἐν Εὐρώπῃ, θασιλικὸς ὅντες πάροις, ἐπῆρκουν
εἰς τὴν ἀνάγκην τριάκοντα ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

— Κατὰ τὸν τόπον δὲ τούτον πᾶν κενὸν γῆς ἐκαλύ-
πτετο ὑπὸ μονατρόχων ἀμαξίνων, ἀτιναὶ παρ' ἀνδρῶν
συρόμενα ἡ ώθούμενα, καὶ ἀναπτύσσοντα ιστίον πλη-
σύνευμον ἀπῆγον εἰς τοὺς δήμους τὸ ἄλας, ὅπερ ὑπὸ
ἀναριθμητῶν έφέρεν μετηρέθη ἐνταῦθα ἀπὸ τῶν ἐ-
παρχιῶν Φοτσίε καὶ Κουαν-τόγγη. — Μεταξὺ δὲ, φόρ-
τοι φυτῶν τοῦ Τεέου ἐφέροντο, καὶ τὸ θαυμανδές αὐτὸ-
δένδρον μὲ τὰ στενὰ μυρβίνοντάχημα φύλλα του καλὴν
καὶ φαιδρὰν παρείχετο θέαν, τὰ δὲ ἄνθη του συνέλε-
γον μετὰ σπουδῆς μέγας ὅμιλος γυναικῶν, αἵτινες
κομψὸν μὲν ἄλλα ἥραδίν ἔχαινον καὶ ἥραξεῖ τῷ θή-
ματι διὰ τῶν κακοπλάστων ποδῶν περιδεμένων ἐρυ-
θρᾶς τανίας. Περαιτέρω τούτων ὅλων παρέστατο
σινικὸν πολυάνθρωπον, ἀλοσος πίτουν ὑποκρύπτον πλη-
θὺν λιθίων λευκαζόντων τύμβων. — Ενῷ δὲ διαφ-
ράξαι σὶ ὅγθαι ὑπὸ περιέργων θεατῶν ἐπληροῦντο, καὶ
ἐνίστητο περιεφέροντο, ὅπως τιμήσωται τὴν πρεσβείαν,
οἱ στρατιώται τῆς περιφερείας ἱματισμὸν φέροντες κα-
θόλου ἀπόλεμον, προασπίζομενοι τοῦ Ἡλίου δὲ ἀνθη-
λίων καὶ ἀνεμιστρῶν, ὠπλισμένοι μὲ τόξο καὶ βέλη
καὶ ἔρωτιῶντά τινα ἥραξέχει παχύστομα πυροβόλα, οἰ-
κοῦντες σκηνάς, ἐν αἷς οἰωνεὶ καταχθόνιος μουσουρ-
γία ἐτελεῖτο, καὶ αἵτινες ἐκοσμοῦντο ὑπὸ θυαιμευτικῶν
τόξων καὶ σωρῶν σημαιῶν ποικίλων, ἐν ἐλλείψει
τηλεόλων σιδηρᾶς τινα στόμια ἴθρόντων πανηγυ-
ριῶν ὑπίστω τοῦ στολίσκου, διότι τῶν Σινῶν ἡ προ-
σογὴ, καὶ ἡ συνειδητης τῆς ἀπειρίας αὐτῶν δὲν τοῖς
ἐπέτρεπε νὰ χρῶνται ἐπικινδύνων ὄργάνων μὴ δι' ἐκεί-
νων ἵσως φέρωσι που συμφοράν τινα. — Ἐν αὐθονίᾳ
μεγίστη τὰ τρόφιμα καὶ πᾶν διὰ ἄλλο γρειωδές προσ-
τηνέθησαν τοῖς Ἀγγλοῖς, καὶ ἐπὶ τοσοῦτο προήλασεν ἡ
Κυβέρνησις τὰς πρὸς αὐτοὺς τιμὰς, ὡς τὸν τις ἡγε-
ράζεν ἐπὶ τῆς ὅχθος καὶ ἀσήμαντον πρᾶγμα, ὃ συν-
οδεύων αὐτὸν Μανδρινὸς δὲν ἐστεργεῖ ν' ἀποτίσῃ τὸ
τίμημα, ἀποφαινόμενος διὰ δῆλα ταῦτα ὑπελογίζοντο
εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν ταμεῖον, διότι οἱ Ἀγγλοὶ ζεν-
ζονται τώρα παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι.

Ηνῦξ ἔπεσεν ἐπὶ τῶν κυμάτων τοῦ Πεῖ-χό. Άπο
τῶν ιστῶν δὲ ὅλων ἐλαμπον ποικιλόχρωμοι οὐέλινοι
φανοί, καὶ ἐπὶ τῆς ὅχθος ἔναντι τοῦ στολίσκου, ὁ Τα-
ταρος Μανδρινὸς Κουάγγη-Νέν ὁ συνοδεύων διὰ ἔρητας
τὴν πρεσβείαν διέταξε νὰ στήσωσι τὰς σκηνάς αὐτοῦ,
ἀφ' ὧν ὥστατως, ἀπειροὶ ποικίλοι φανοὶ ἀνέφελεγον,
καὶ τὸ σύμπλεγμα τοῦτο τῶν χωματισμένων λύκηνων

ἀντανακλῶν ἐπὶ τῶν ρευμάτων τοῦ Πεῖ-χόδ πχρῆ-
φωτισμόν τινα μαγικώτατον. — Άλλα πρὸς τούτους
τὸ μονότονον ἄσμα τῶν ναυτῶν, οἵτινες ἀνεπανούντο
ἐπὶ τῆς ὅχθος, τὸ μακρόθεν ἡχοῦν οὐλάγγισμα τῶν με-
γάλων μεταλλίνων δίσκων Λού καλουμένων, καὶ τὸ
ἀκατάπαυστον έρμηνευμα τῶν ἐντόμων, πάντα ταῦτα
ἄλλοπρόσαλλον καὶ σχεδὸν γοητευτικὸν θύρυσον ἀπ-
τέλουν. —

"Ἀριξίς εἰς Πεκίνον (Πεκίγγη).

Παρὰ τὴν Τογγ·τσου-φοὺ ὁ πλοῦς τῆς Πρεσβείας
ἔληξε, τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ὁδοῦ μέχρι τοῦ Πεκίνου ἦτο
ἐπὶ στερεῖς. Καὶ ὅπως καλῶς φέρωσι τὸν Πρεσβείαν, καὶ
τὴν συνοδίαν αὐτοῦ, καὶ τὰ δῶρα διὰ τὸν Αὐτοκράτορα
ἔμελλον νὰ γρειασθῶσιν ἐννενήκοντα ὄχηματα, τεσσα-
ράκοντα δίτροχοι φορτηγοί, καὶ πλειόνες ἡ διακόσια
ἴπποι, ὡς ἐπίμετρον δὲ τούτων, τρισχίλιοι ἀγθοφόροι.
ὑδρίδιοι δὲν ἐπερπετε νὰ κοσμισθῶσι πλήθος πράγματων
σκευῶν, ἀτιναὶ θὰ εἴλετοντο ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν ταρα-
σσμένα καὶ συγκρουόμενα. Ο Πρέσβης, ἡ Ἀράβελλα
ο Στασιωτών, ὁ οὐρές τούτου καὶ ὁ τῆς πρεσβείας διη-
μηνεὺς ἐκομισθησαν ἐπὶ παλαιγκίνων (φορείων).

Οι δὲ ἄλλοι Κύριοι τῆς συνοδίας, καὶ οἱ ἀξιωματι-
κοὶ ωχοῦντο ἐφ' ἵππων, μετὰ τῶν συνοδεύοντων Μα-
δαρίνων· οἱ στρατιώται, ἔργαται, καὶ ὑπηρέται ἐπεσω-
ρεύθησαν ἐπὶ τῶν ἀμαξίνων, ἄλλα πολὺ δυσχερῆς ἦτο
ἡ θέσις των. Στρατιώται Σίναι εἰκόνοιγον τὴν λεωφό-
ρον ἀποσοδοῦντες τὸν σωρευόμενον ὅχλον διὰ τῶν μα-
κρῶν αὐτῶν ματτίγων, καὶ ἥραδὸς οὕτως ἐκινοῦντο ἐπ-
τῆς θασιλικῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν μητρόπολιν τοῦ Κρ-
τους. —

Διὰ μέσου μακροῦ προαστείου κεκοσμημένου ἐκκτέ-
ρωθεν ἀπὸ ὡραίων ἐμπορικῶν καταστημάτων, καὶ
πολυχρόμων, περικαλλίων θριαμβικῶν ἀψίδων, ἡς κα-
λοῦσι Πατέλον, κατακλύπτονταν ὑπὸ ταινῶν χιλιοχρόων
κυματισμένων, καὶ ὅχλου κύματα περιέχοντος, ἐφθασα-
τέλος οἱ ὁδοιπόροι εἰς τὴν μεσημβρινὴν πόλιν ὑπὲ-
τῆς ἐγείρετο νεφομήκης πύργος, πέτρινος, ἐπταόροφος
ἀπὸ τῶν θυρίδων δ' αὐτοῦ προσήρχοντο ἀπειλητικὰ τα-
στόματα μεγάλων τηλεόλων, ἀτιναὶ εἰς ἐγγυτέραι-
θέαν ἔχαντο τὸ μεγαλοπρεπές, διότι ἡσαν ἐχωγραφη-
σμένα. — Όδός εὐθὺς ἄγουσα, λίαν εὐρεῖα καὶ ἀτελεῖ-
τητος ἐφερεν ἀπὸ τῆς πύλης εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως
— Ενταῦθα δὲ ἀπας σχεδὸν οἶκος ἦτο καὶ πρατήριο
ἐμπορευμάτων, ἐκτεθειμένα ἔχων χρυσὸν, καὶ ἀργυρόν,
πορσελάνην, καὶ ποικίλα σηρικά. — Ήπέρ τοὺς οἰ-
κους προεῖχον ἐν σχήματι θόλου εὐρεῖς ἐξώσται, πλή-
ρεις ἀνθεών καὶ συμπλεγμάτων ἀρωματικῶν. Πρὸ δὲ
τῶν θυρῶν ὅλων ἡσαν ἡρτημένα πρὸς κόσμον, καὶ νυ-
κτερινὸν φωτισμὸν, λύχνοι ἐκ κέρας, μουσελίναι,
σηρικά καὶ χρωματισμένα χαρτία χιλιοσχήμως διε-
σκευασμένα. Απεξίγραπτος ἦτον ἡ ἀπέραντος τύβη
τοῦ ὅχλου, ὅστις πανταχόθεν συνέρρεε, καὶ συνειδητο-
καὶ συνεπατεῖτο, διὰ νὰ θεωρήσῃ τοὺς Ἀγγλοὺς χα-
τινῶν καὶ γελῶν εὐήθως· τὰ δὲ ὄχηματα ἐπερπετε νὰ μέ-
νωσιν ἀκίνητα καὶ σιωπηλά δῆλα τέταρτα ὥρας, μέχρι
οὗ οἱ Σίναι χωροφύλακες ἡδύναντο γ' ὄμαλύνων τὴν
λεωφόρον. — Καὶ μεταξὺ τούτων, σκηναὶ διάφοροι
παρίστανται· ἔδω μὲν ἐκφράζεις σηρικοῦ κατὰ τὴν πύλην

ἔφησιν ἔσθητας λευκὰς φέροντες, τὸ πένθιμον τούτε-
στι χρῶμα τῶν Σινῶν, προηγοῦντο τῆς ἐκφορᾶς ταύ-
της εἶποντα δὲ οἱ κομίζοντες τὴν ποικιλόχρουν ἔξ-
λινον λάρνακα, ὑπ' ἀνθηλίων σκιαζομένην· μετ'
αὐτὸς λευκὰ φορέματα, ἐπιδεικνύτα τὴν τάξιν καὶ
τὸ γένος τοῦ τεθνήκοτος, ἐφέροντο ἐπὶ ἔδρων. Ἐκεῖ-
θεν δὲ προσήρχετο διὰ μεγαλοπερεούς Παῖλον, κατὰ
τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, συνοδίᾳ ἄλλῃ, ἡτις ἀπῆγεν εἰς
τοῦ γαμέτου τὴν οἰκίαν, τὴν νύμφην ἐντὸς φορείου
κλεισμένου, χρυσοπάστου, καὶ ἀνθοστεφοῦς. — Ανώ-
τεροι Μανδαρῖνοι, οἵτινες μετὰ συνοδίας οὐ πολὺ ἡτ-
τονος τῆς τοῦ ἀντιθεσιλέως τοῦ Τακού ἔσαινον διὰ
τῆς πόλεως, ἐπηξένον τὴν συστάρευσιν, καὶ τὴν
σινθιλψίν, κατόπιν αὐτῶν σύροντες μονότροχα καὶ
διπροχός ἀμάξια πλήρη πραγμάτων καὶ προσώπων —
Ἄγρυπται, μάντεις, ἀσιδοί, γόρτες (θαυματοποιοί)
ἐκραζον πανταχόθεν ἀπαισίως πως, ἀναμένοντες νὰ
σύρωσι διὰ μεθόδου ἀπόνου τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ τὸ
ἀργύριον, ὅπερ τοσοῦτον ἐπιπόνιος ἔξεδουλευτε. Ἀφη-
γματι δε, διεκοίνουν εἰς τὸν ἀκροαζόμενον ὄχλον, διτι
μεταξὺ τῶν δύορων τῆς πρεσβείας εὑρίσκεται Ἐλέφας
μέγας ὡς Πίθηξ, καὶ ἀλέκτωρ ὅστις τρώγει ἀνθρα-
κας ἀναμένους. Πωληταὶ, μὲν βαμβοκάλαμα ἐπὶ τῶν
ῶμῶν φέροντες εἰς τὰς ἀκρας αὐτῶν κάδους ἥρτημέ-
νους ἴσοστέλμως, προσέφερον μετὰ κραυγῶν μεγάλων
τὰς ἐντὸς πραγμάτειας τῶν. Καὶ πλῆθος κουρέων
φέροντες ἐλαφρὰς ἔδρας, καὶ λεκάνες περιεφέροντο
διακοινοῦντες τὴν παρουσίαν αὐτῶν διὰ τῆς κλαγγῆς
τῆς λεκάνης — Κρεωπῶλαι μὲν τεμάχια τοῦ σεσηπότος
σχεδόν κρέατος, διπέρ οἱ διαβάται δὲν ἡγήρασαν ἀπὸ
τῶν κρεωπαγείων, Μωακεθανοὶ ἐρυθρᾶς καλύμματα
φέροντες, γυμνόχειρες, ἐψιμυμθιωμέναι Κινέζαι, μὲν
μαύρους πέπλους περὶ τὰ μέτωπα, αὐτοὶ δῆλοι συνε-
κρούοντο, συνεσωρεύοντο, καὶ μεταξὺ, ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν ἀντίκειται ὡς ξερὸν ὑποχθόνιον τὸ κλάγγισμα
ὑπερμεγέθεος κώδωνος ἀπὸ τοῦ ὕψους λόρου τινος τοῦ
Πεκίνου, ὅμοιον μὲν τὴν φωνὴν πνεύματος προκαλοῦντος
τὴν γῆν τούρδιν.

'Αραγάρησις εἰς Ταταρίαν.

Αἴρνης, ὠλδούντ' αἱ σινικαὶ σάλπιγγες· οἱ τοξό-
ται ἡχισαν νὰ καλπάζωσιν, ἢ δὲ ἀμαξᾶ τοῦ Πρέσβεως;
τοὺς ἡχολούθει, καὶ εἴποντο αὐτῷ ἀμαξίων μεγάλη
σειρά, ἀχθοφόροι, καὶ ιππεῖς κατὰ μακρὰν δὲ γραμ-
μὴν συνεκινήθη ἀπας ὁ ὄγλος τῆς ἀνατολικῆς Πύλης
τοῦ Πεκίνου.

Η ὁδοιπορία ἐγίνετο διὰ τῆς ἀπεράντου γονίου
πεδιάδος τῆς περικυκλούστης πανταχόθεν τὸ Πεκίνον,
μεταξὺ ίτεων κατὰ μακρὰς δενδροστοιχίας ἐκτενομέ-
νων — Κοιμητήρια ἐστεμένα ἐξ αἰγαίσιων, ποιμναὶ
παγύτατα ἔχουσαι πρόσκατα, σχοινοτενεῖς σειραὶ κα-
μῆλων, ἃς ἦγεν εἰς ἡγέτες μόνος, κομίζουσαι ἀνθρα-
κας εἰς τὴν μητρόπολιν, μεγάλα παράθυρα ἀφ' ὧν
ἡττώντο διὰ σχοινίων ταξάκου φυτείαι εἰς ἐλεύθερον
άερα ἔνεκα τοῦ ἀθρόγου οὐρανοῦ τῆς Σινικῆς, ἐκόλα-
ζον πάντα ταῦτα τὸ λεῖον τῆς πεδιάδος· ἥδη δὲ καὶ
πρὸς τὸ δυτικὸν ἀνεύδυντο τὰ ταταρικὰ ὄρη ἀλλὰ καὶ
τῆς ὁδοιπορίας αἱ ἡμέραι καθίσταντο θραχεῖαι, διότι
ἴπποι καὶ ἀχθοφόροι δὲν ἥλαχθησαν, ἐλληγον δὲ πάν-

τοτε εἰς ἔνα τῶν αὐτοκρατορικῶν οἰκων εὔρισκομένων
κατὰ διαστάσεις ἐπὶ τῆς λεωφόρου τοῦ Πεκίνου μέχρι
τῶν ὅρων τῆς Ταταρίας, δπως ὁ Μονάρχης εὐχερῶς
όδοιπορῇ, ἀναπαυόμενος εἰς ἵδιον ἑαυτοῦ οἰκον. Κατὰ
δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ἡ πρόσω χώρα παρίστατο ἥδη
ὅρειν, ἡ μυρμηκίασις τῶν κατοίκων ἥφαντισθη, ἀλλ' αἱ
σκηνογραφίαι ἐξετυλίσσοντο ὥραιότεραι καὶ μυθιστο-
ρικώτεραι — Ἰπποι ἄγριοι, καὶ αἴγαγροι ἀνέρειχῶντο
τῆδε κακεῖσε ἐπὶ τῶν ὅρέων τὰ νῶτα, καὶ οἱ δραστικοὶ
Σίναι ἀνειρπον ἐπὶ τῶν ἀποτόμων χειλέων τῶν ἀβύσ-
σων, δπως εὔρωσι σπιθαμὴν χώματος πρὸς καλλιέρ-
γειαν, καὶ διὰ προφανοῦς ινδύνου τῆς ζωῆς διὰ σχοι-
νίων εἰς τὰ πλευρὰ τῶν θράχων κρεμάμενοι ἀπὸ τοῦ
ὕψους, κερδίσσωσι τὴν ὑπαξίζιν τῶν.

Τὴν αὔγην τῆς τετάρτης ἡμέρας ἐφάνη, μακρὰν
κατὰ τὸ πλευρὸν τῶν μεμακρυσμένων ὅρέων, σειρά, ἡ
γραμμὴ στενὴ ἐλικώδης πως, ἐμφερής πρὸς τὰς
φλέβας τοῦ κουαρκίου (εἴδους ὀρυκτοῦ) κατὰ τὰ ὅρη
τῆς Σκωτίας, ἀνώμαλος μόνον κατά τι — Εἰς τὴν
γραμμὴν ταύτην, ἀνερχομένην μέχρι τῶν κορυφῶν τῶν
ὅρέων, ἐφάνησαν τέλος ἀετώματα καὶ πύργοι κατὰ
διαστάσεις ὑψούμενα, ἐναῖς ὀδύνατον ἥπο τὰ κτισθῶσι.

Ἔτοι λοιπὸν τὸ περιβόητον τεῖχος τῆς Κίνας τὸ
διαστέλλον αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ταταρίας. Τὸ κτίσμα
τοῦτο κατὰ τὸ μῆκος τῶν ὅρχεων τῶν λόρων παρα-
τεινόμενον, ἀνέρπον ἐπὶ τῶν ὑψίστων κορυφῶν τῶν
ὅρέων, ἐκεῖθεν εἰς τὰς θαυματάτας κοιλάδας κατερ-
χόμενον, ποταμοὺς ὑπερπηδῶν διὰ τόξων, διπλα-
σιαζόμενον δὲ καὶ τριπλασιαζόμενον πρὸς ὄχυρωσιν
σημαντικῶν θέσεων, καὶ ἀνὰ πάσαν ἐκατοστύία θηρά-
των πύργους καὶ γιγαντώδεις προμαχῶνας ἐπιδεικνύ-
μενον, κατέπληξεν δῆλους διὰ τοῦ μεγαλείου τούλαχι-
στον, καθ' ὃ δυσχέρειαι ὑπερφυσικαὶ ἥπτους ἐδείχθησαν
τοῦ Ουητοῦ, ὅστις χώρας δῆλας ἀνέσπατε, καὶ κορυφὰς
ἀνήγειρε πεντακιττυλίους πόδας ὑπὲρ τὴν γῆν. Καὶ
ἡ σειρά αὐτὴ τῶν ὄχυρωμάτων διέκουστα ἐπὶ γιλίων
διικοσίων ἀγγλικῶν λευγῶν, ἀνευ ὑστερωτέρας ἐπι-
σκευῆς, ἢ προετήκτης, διακροῦσα δισχίλια ἥδη ἔτη,
ἐφαίνετο τοσούτῳ πεισματωδῶς πολεμούσα τὸν γρόνον,
ὅσηρ καὶ οἱ φυσικοὶ ὅγκοι τῶν θράχων καὶ τῶν ὄρέων,
ὅτινα μεταξὺ Κίνας καὶ Ταταρίας κεῖνται.

Εἰσοδος εἰς Σιγόλ.

Ο πρὸς δν ὅρος τῆς ὁδοιπορίας, τοιτέστιν ἡ τατα-
ρικὴ πόλις Σιγόλη ἡ ἔχουσα τὸ αὐτοκρατορικὸν παλά-
τιον τῆς ἐξοχῆς, ὑπ' ὅρέων ὑψηλῶν ἀσπιζομένη, πα-
ρίστατο ἥδη ὑπὸ τῆς πρεσβείας τὴν ὄψιν. Τέταρτον δὲ
ῷρας πρὸ τῆς πόλεως διέταξεν ὁ Μεναρτνεύ (ὁ πρέσβης)
στάσιν, καὶ τὴν κατάβασιν δῆλου τοῦ ἀγγλικοῦ προ-
τωπικοῦ ἀπὸ τῶν ὄχυρωμάτων καὶ τῶν ἵππων, ὅπως
διαβέσῃ τὴν εἰσόδον κατ' ἐπίσημόν τινα τρόπον.

Ο Πάρις ἤρχιζε τὴν γραμμὴν μετὰ τῶν ἀγγλικῶν
πυροβολιστῶν· αὐτοῖς εἴποντο οἱ δραγόνες (τάγμα ἱπ-
πέων πότε· καὶ πότε πεζῶν) καὶ οἱ πεζοὶ σρατιώται,
ὑπὸ τῶν ὑπολοχαγῶν Κρέσην· μετ' αὐτοῖς ἤρχοντο
ὑπηρέται, μουσικοί, ταχυδρόμοι, γειρώνατες, καὶ
οἱ κύριοι τῆς συνοδίας ἀνά δύο δῆλοι· εἴτα δὲ ὁ γραμ-
μῆτας τῆς πρεσβείας Στάδουντων ἐφέρετο ἐπὶ παλαγ-
κίνας, καὶ τέλος ἤρχετο ἡ ἀμαξᾶ τοῦ πρέσβεως ἐν ἡ-

αὐτὸς μετὰ τῆς Ἀραβέλλας καὶ τοῦ νέου Στάσιοντων ἔκαθητο, ὁ γουμένου ὀπίσια τῆς ἀμάξης μειρακίου μαζούρου μετὰ πολυτελούς τουρκικοῦ ἴματισμοῦ.

Η τάξις αὕτη ἐπρεπε νὰ φανῇ πανυγηρικὴ καὶ πομπώδης, καὶ νὰ ἐπιβάλῃ σέβας εἰς τοὺς Κινέζους· ἀλλὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπέτυχε κάκιστα· διότι ἀν καὶ τὸ στρατιωτικὸν σεβασμὸν θέαν παρεῖχε, ἀν καὶ οἱ κύριοι τῆς συνοδίας ἐπεφάνησαν μεθ' ὅλης τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς τάξεως τῶν, οἱ δὲ ὑπηρέται πομπωδῶς ἔχωρουν ἐν ταῖς καλλίσταις αὐτῶν σολαχῖς, οἱ λοιποὶ δύμας ἐπαρουσιάζοντο ὑπὸ μορφᾶς καθόλου σπανίας καὶ ἄλλο προσάλοντος. Οἱ μὲν εἶχον περιφερεῖς οἱ δὲ τρικώνους πίλους, ἄλλοι δὲ πλέον κακόζηλα ἔτι σκιάδια — Γιπό-ἄγματα, ὑποδημάτια, σανδάλια μὲ ποικιλοχρόους ἐμβάδας, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, κατ' ἔλαχιστον δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ αὐτῶν ὁμοιόμορφον, ἐκτὸς ἀν τοῦτο ὑποτεθῆ, πρὸς μεγαλήτερον ἀτύχημα, εἰς τὰ ῥάκη καὶ τὰς ἑσθῆτας καὶ τὰ περίστηθα ἀτινα δλα εἰς οὐδένα ἥθελον ν' ἀμύσσωσι.

Περικυκλωμένη ἀπὸ κύματα θεατῶν, ἐν οἷς εὑρέθησαν πληθὺς Λαμῶν ἢ ιερῶν κίτρινα φορούντων μὲ μεγάλους περιφερεῖς κιτρίνους πίλους, καὶ μὲ κωδωνίσκους εἰς τὰς χεῖρας, ἡ πρεσβεία ὑπεδέχθη μετὰ στρατιωτικῶν ἐνδιξέων σεβασμοῦ, καὶ τῇ ὕρισταν πρὸς τοῦ Σιχὸλ ἔξετείνετο ἐπὶ τῶν ἀναγωμάτων ὁμαλῆς ῥάχεως λόφου καὶ τ' ἀναγωμάτων ὁμαλῆς πλατέων θαμίδων γρανίτου. Τὸ δόλον δ' ἦτον εὐρύχωρον· εὔχρυστον, καὶ καλὴν εἴχε θέαν ἐπὶ τῆς πόλεως, τῶν Ταταρικῶν έουνῶν, δροσερὸν ἐκπεμπόντων ἀέρα, καὶ τὸν κῆπον ἀναριθμήτων δένδρων ὡς εἰ τὸ οἰκηματίον θερινὰ ἀνάκτορα μετὰ κάπου ἥδοντος καὶ φαιδρότητος, διότι τῆς Κίνας οἱ ἀρχαῖοι κατώκουν ἡγεμόνες. — Ξεκατοντάδα ποδῶν ὑψηλὴ, σενὴ πρὸς τὰ κάτω, παχεῖα πρὸς τ' ἄνω ἐπὶ ὅρους ἐντὸς κοιλώματος, φυσικὴ στήλη, ἡτις ἔξεχεν ἀπὸ προεχόντων μικρῶν θράχων χειμάρρους έροντῶν τοῦ διάστατος, καθίστα τελεῖται τὴν μοναδικότητα τῆς ὠρείκας ἐκείνης ἀγροτικῆς σκηνογραφίας.

'Ακρόβατος παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι.

Τὴν ἐπαύριον, τὴν τρίτην ὥραν πρὸς θαύμην ὅρθρον, τὸ συνηθοισμένον προσωπικὸν τῆς πρεσβείας ἐτακτοποιεῖτο ἐν ταῖς αὐλαῖς, ὅπως ἔξακολουθήσῃ τὴν πορίσαν του ἀπὸ Σιχὸλ εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν οἶκον — καὶ Σεπτεμβρίου ἡδη ὄντος, ἐπέκειτο σκότος ἔτι, ὡστ' οὐδεὶς ἡδύνατο ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν ἄλλον, δὲ ἀντισυνταγματάρχης Βενσόν, μετὰ κάπου μεγάλου ἐνήργει νὰ φέρῃ εἰς τάξιν τινὰ τοὺς ὑπ' αὐτόν.

Οἱ λόρδος πρέσβης, φέρων πλουσίως ἐστιγμένον ἐπενδύτην ἔξι ἐλαιοχρόου σκοτεινοῦ μεταξοπτίλου, μὲ τὸν ἐκ πολυέρδου ἀδάμαντος ἀστέρα, τὴν ταινίαν, τὸν μέγαν μανδύαν καὶ τὸν πτερωτὸν πίλον τοῦ τάγματος τοῦ Βέθ, ἀνέητη τὸν παλαγκίναν του· αὐτῷ δὲ εἴπετο ἐπ' ἄλλης ὁ γραμματεὺς τῆς πρεσβείας Στάσιοντῶν, ὅστις εἰς τὸν αὐλικὸν αὐτοῦ ἴματισμὸν ἤνωσε καὶ τὸν πορφυρὸν μανδύαν, καὶ τὸ ἐκ μαύρου μεταξοπτίλου κεφαλοκάλυμμα τοῦ Doctoris juris (διδάκτορος τῆς νομικῆς), διότι δικαίως ἡδύνατο νὰ κρατοῦντες τὰ κράσπεδα τοῦ μακροῦ μανδύα του, ἐνδυθῆ τὸ ἀξιώματον τοῦτο, καὶ διότι ἐπίστευεν, ὅτι καὶ ὁ διερμηνεὺς Πλούμπης ἐπετράπη νὰ τὸν ἀκολου-

τὸ ἔνδυμά του θὰ ἦτον ἐπιβλητικὸν εἰς χώραν ὅποι ἡ πατιδεία εἰς βαθμὸν ὑψηλὸν ἐδρεύει.

Η ἐναρξίς τῆς πορείας ἐπήγειρε τοὺς κόπους τοῦ Βένσωνος διὰ τὴν τακτοποίησὸν τῆς — Οἱ μουσικοὶ στρατιώται, οἱ πλουσίας ἐπιφόραπτοις σειρᾶς φεροντες ὑπηρέται, μὲ τὰς λευκὰς ἐκ σηρικοῦ ἐμβάδωτων, ἐπρεπεν ἐν μεγάλῃ ἐπισημότητι καὶ πομπῇ ν προβῶσι τῆς παλαγκίνας τοῦ πρέσβεως, ἀλλ' οἱ σίνας ἀχθοφόροι τόσῳ ταχὺ προέτρεχον μὲ τὰ φορτία των ὕστε οἱ τῆς παρατάξεως ἀντὶ νὰ χωρήσωσι πρώτοι μόλις ἡδύναντο σπεύδοντες νὰ ξαδίσουν ἐπὶ τὰ ἔγχη ποφέντης τὸ δυσύχημα κατασῆ τέλειον, διέκοψεν αἵφνης τὸ μεγαλοπρεπὲς μάρση ὅπερ οἱ Αἴγυλοι μουσουργοὶ ἐπαιζον, καταπληκτικὴ τις ἀγέλη σινικῶν, χοίρων καὶ σκύλων — Ἐν ἀκαρεὶ ἡ ἀλαζῶν συνοδεία εύρεθη μεταξὺ τῶν ἀστείων αὐτῶν ζώων γρυζόντων, ὄγκαζόντων καὶ συνθλιβούμενων ἐπὶ τοῦ προστυχόντος ἐδραμον δὲ οἱ ἐφιπποὶ καθόλου ἐν μεγίστη ἀταξίᾳ, καὶ οἱ λοιποὶ πρὸς τούτοις, ὅπως φέρωσι τὴν παλαγκίναν τοῦ πρέσβεως ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐπήδη σεν ἀξιωσημείωτόν τι πήδημα.

Τέλος, τὴν πέμπτην ὥραν ἐφθασαν, περίφρυτοι διλοι ὑπὸ ἰδρῶτος, καὶ πεισμονῆς ἐμπλεοι, εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον, διότι πᾶσα θέσις ἀνέκαθεν ἔθριψε περιέργων Κινέζων — ὁ Μακάρτνεϋ ὑπεδέχθη ἀπὸ τοὺς Σάου-Τά-Τσιν, καὶ τὸν Βάν-Τά-Τσιν, ἐστείλεν ὅπιστα εἰς Σιχὸλ στρατιώτας καὶ ὑπηρέτας, καὶ μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ ὠδηγήθη εἰς τὸν ἡγεμονικὸν κῆπον, διὰ νὰ περιμενῇ ἐκεὶ τὸν αὐτοκράτορα ἐλευσόμενον· ἡ σκηνὴ δὲ, διότι εἰσήχθη, ἡτο κατακόσμητος ἐν θαυμαστῇ φιλοκαλίᾳ ἀπὸ ἀσιατικὰ καὶ εὐρωπαϊκὰ μολυβδόλα καὶ ξίφη.

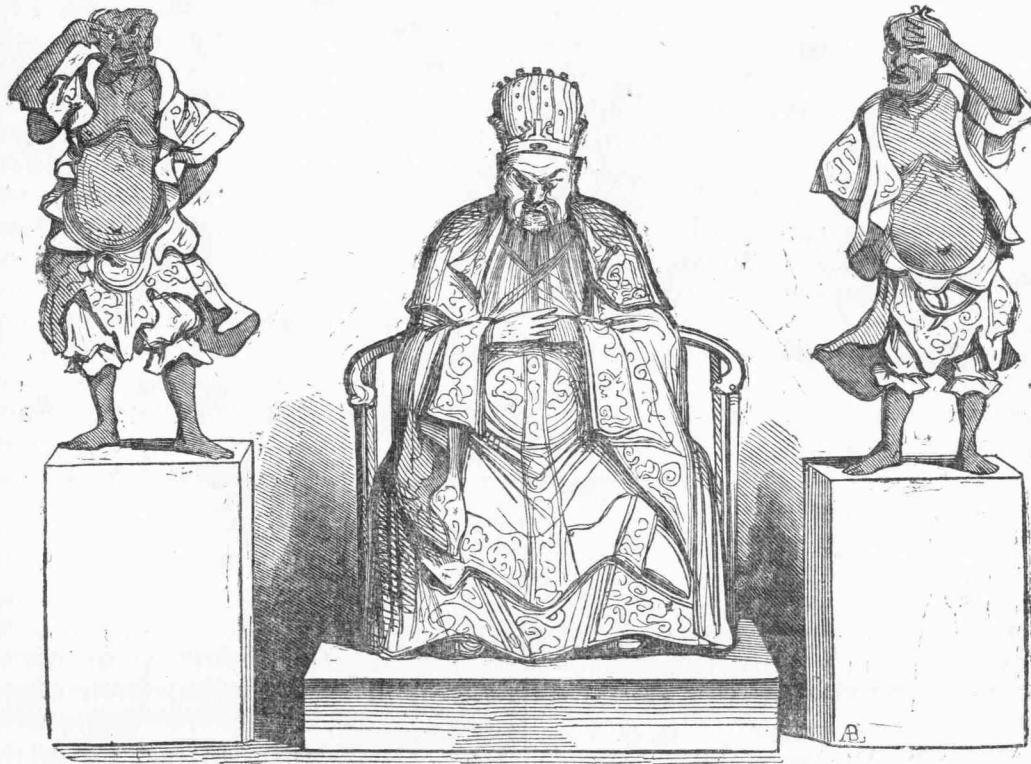
Πανταχόθεν συνεσωρεύοντο Μανδαρῖνοι μὲ τὰ ἐρυθρὰ τῶν πιλοκομίᾳ· καὶ τὰ Ταώ πτερά, ἀτινα μέχρι τριῶν ἀριθμούμενα ἡτρώντο ἀπὸ τῶν Πίλων, διὰ μικρῶν σωλήνων ἔξι ἀχάτου, ἀπεδείκνυον τὸ ἐπίσημον τοῦ διμίου, θούτινος μεταξὺ εὑρίσκετο ὁ πρέσβος.

Τῆς σινικῆς ἐθιμοταξίας είναι καὶ ἡ μακροχρόνιος προσδοκία τοῦ αὐτοκράτορος. Τέλος δὲ, κατὰ μέσην σχεδὸν ἡμέραν, ἡ ἀριξίς του ἀνηγγέλθη διὰ τοῦ ἀποτροπίου θούρου τῶν σινικῶν μουσικῶν ὄργανων.

Ὀπίσθεν ὑψηλοῦ, ἀποκρήμνου, δασῶδους λόφου προέκυψεν ἡ παλαγκίνα τοῦ αὐτοκράτορος, φερομένη ἀπὸ εἴκοσι μανδαρίνους τῆς πρώτης τάξεως — ὁ αὐτοκράτωρ, μέγας, ἡγεμονικὸς γέρων μὲ πρόσωπον ταταρικὸν φρόνησιν καὶ φαιδρότητα ἐμφανίνον, ἔφερεν ἐσθῆτα σηρικοῦ, χρώματος αὐτοκρατορικοῦ χρυσοκιτρίνου. Ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ ἡστραπτεν ὁ πεντάποντος χρυσοῦ δράκων, δοτις μόνον εἰς τὸν Ἡγεμόνον ἀνήκει, καὶ τὸν σηρικὸν μαῦρον πέλον του ἐστόλιζεν ὑπερψυχη, μαργαρίτης, μόνος κόδσος διὸ ἔφερε — περικυκλωμένος ὑπὸ σωματοφυλάκων, μεγιστάνων, κομιστῶν σημαιῶν καὶ ἀνθηλίων, καὶ μουσουργῶν, διευθύνθη φερόμενος εἰς εὐρείαν, μεγαλοπρεπῆ σκηνὴν, ἡτοις, ὡρισμένη πρὸς ἀκρόστιαν τῶν πρέσβων, ἐστηρίζετο ἐπὶ στήλων ποικολογράφων, στιλπνῶν καὶ χρυσοπάστων.

Οἱ λόρδοι Μακαρτνεϋ ὠδηγήθη εἰς τὴν σκηνὴν τῆς ακροάσεως· μόνοι δὲ ὁ Στάσιοντων μετὰ τοῦ νιοῦ του, (διδάκτορος τῆς νομικῆς), διότι δικαίως ἡδύνατο νὰ κρατοῦντες τὰ κράσπεδα τοῦ μακροῦ μανδύα του, ἐνδυθῆ τὸ ἀξιώματον τοῦτο, καὶ διότι ἐπίστευεν,

θήσωσιν· οἱ λοιποὶ κύριοι τῆς συνοδίας ἔπειτε νὰ μεί- μακροῦ ἔνα πόδα, εἰργασμένου δὲ εἰς σκήπτρου σχῆμα, νωσιν ἔξα τῆς σκηνῆς τῆς ἀκροάσεως· ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ κειμένου ἀνέκαθεν παρὰ τῷ θρόνῳ ὡς εὐδαιμονίας ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου. 'Ο δὲ Χό-Τσούγγ-Τάγγ καὶ ἔμβλημα καὶ εἰρήνης, καὶ προσέφερεν αὐτὸν εἰς τὸν δύο ἔτι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῆς αὐλῆς ἦσαν γονυκλι- πρέσβυτον ὡς τὴν πρώτην ἀντιδωρεάν διὰ τὸν βασιλέα τεῖς παρὰ τὸ πλευρόν του. Οἱ Πρίγγιπες τοῦ Αὐτο- τοῦ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.

κρατορικοῦ οἶκου, οἱ ζένοι ἡγεμόνες καὶ οἱ πρῶτοι λειτουργοὶ τοῦ κράτους ἵσταντο κύκλῳ παρὰ τοὺς τοι-

χούς τῆς σκηνῆς εἰς τὰς ὀρισμένας αὐτῶν θέσεις. 'Ο πρόεδρος τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς ἔθιμοταξίας ἤλθεν εἰς προϋπάντησιν τοῦ πρέσβεως, καὶ προηγήθεις αὐτοῦ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, θέσιν τῆς τιμῆς λογιζομένην παρὰ Σίναις.

'Ο λόρδος Μακαρτνεὺς ὑψώσεν ἄξιοπρεπῶς μὲ τὰς δύο χειρας ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, τὴν μεγάλην τετράγωνον ὑπὸ λιθοκολλήτων πλουσίως κεκοσμημένην χρυσῆν θήκην, ητις ἐσώκλειε τὴν πρόση τὸν Αὐτοκράτορα ἐπιστολὴν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, καὶ οὕτως ἔχων ἀνέβη τὰς βαθμίδας καὶ ἐπαρρουσιάσε τὴν θήκην εἰς τὸν ἡγεμόνα κλίνων τὸ γόνυ καὶ προσφωνῶν δραχύ τι λογίδριον.

'Ο κυριάρχης ἔλαβεν αὐτὴν, ἔχπληττομένων δλων τῶν παρόντων, ιδίαις χερσὶν, ἐκφράζων τὴν εὐχαρίστησίν του, διτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας διὰ πρεσβείας καὶ τόσῳ πολυτίμων δώρων ἐδίδε σημεῖον τῆς πρόσθιαν ὑπολήψεως καὶ φιλίας, διεβεβαίωσε τὸν πρέσβυτον περὶ τῶν ἀμοιβαίων φιλικῶν αἰσθημάτων του, καὶ εἶπεν διε ἐλπίζει καλὴν τὴν συγκοινωνίαν τῶν μποκών τῶν δύω ἐπικρατειῶν.

Εἶτα ἐπελάβετο ὁ αὐτοκράτωρ πολυτίμου λίθου

Μέχρι τοῦδε ἡ συνδιάλεξις ἐγένετο διὰ τοῦ διερμηνεῶς, ἀλλ᾽ ὁ αὐτοκράτωρ αἰσθανόμενος τὴν ἀμηχανίαν ταύτην, ἥρωτησε τὸν Χό-Τσούγγ-Τάγγ ἢν τις

ἐκ τῆς πρεσβείας ὠμίλει τὴν σινικήν. 'Ο διερμηνεὺς ἐπαρουσίασε τὸν νέον Στάουντων παῖδα δεκατριετῆ ὡς τὸν μόνον, ὅστις προήχθη εἰς τὴν γλῶσσαν ταύτην· ὁ αὐτοκράτωρ παρηγγείλε νὰ πλησίασῃ ὁ παῖς εἰς τὸν θρόνον, καὶ τὸν πρώκαλέσε νὰ ὅμιλήσῃ σινιστὶ — ἡ κρίσις τοῦ μειρακίου εὐηρέστησε τόσω τὸν Μονάρχην, ὃστ' ἔλαβεν ἀπὸ τῆς ζώνης τοῦ βαλάντιον ἐν ᾖ ἐφρόντιζε νὰ βάλλῃ τὰ φουνικοκάρυκά του, καὶ τοῦ τὸ ἐδώπησεν· ἡ αὐτοκρατορικὴ δ' αὐτῆς δωρεᾶς μικρᾶς τιμῆς ἦτον ἄξια· ἐπὶ τοῦ κυτρίνου σηρικοῦ τοῦ βαλάντιου ἦσαν χρυσόστικτοι ὁ πεντάπονος δσάκων καὶ ταταρικοί τινες χαρακτῆρες — ἀλλ' ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ αὐτοκράτορος προερχομένη ἔξισοῦτο μὲ τὴν ταινίαν εὐώπαικοῦ τινος τάγματος, ἡ δὲ περίπτωσις ὅτι τὸ ὕδιον αὐτοῦ βαλάντιον ἦτο, μετέβαλλεν αὐτὸν εἰς σῆμα ἴδιαιτέρας προσωπικῆς εὐνοίας, ητις δικίγιερε μεταξὺ τῶν πρωτίστων Μανδαρίνων τὴν ὑπόληψιν, τὴν ἀγάπην, καὶ ίσως αὐτὴν τὴν ζηλοτύπιαν.

'Η ἀκρόασις τῶν Ἀγγλῶν ἐπεραιώθη. --- Ἡδὴ δὲ

γεν καὶ Μωαμεθανοί τινες ἀτὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης — ὥφειλον δῆμως οὗτοι νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν δεξιὰν πλευράν, καὶ νὰ τελέσωσι καθ' δλας τὰς διατυπώσεις τὴν προσκύνησιν τοῦ Κοτοῦ, σκηνὴ, ἵτις ἐπρόδεινησεν εἰς τοὺς Ἀγγλους θριαμβευτικόν τι μειδίαμα.

Μεταξὺ δὲ, ὁ πρέσβυς μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ὠδηγήθη εἰς πλουσίους ἀνακλιντῆρας, ἐπὶ τὸ εὔώνυμον τοῦ θρόνου — ἐκάθησαν ἕκεῖ ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ πρύγγιπες καὶ Μανδαρῖνοι κατὰ σειρὰν τῆς τάξεως των ἑγγύτερον ἢ ἀπότερον τοῦ θρόνου — ἀνέκαθεν διὰ δύο ξένους ἦτο παρατεθειμένη μικρὰ τράπεζα καλυμμένη ἀπὸ κίτρινον σηρικοῦ πέπλου — Ἄμα δὲ πάντες ἐκάθησαν, οἱ πέπλοι τῶν τραπεζῶν ἀρρρεθησαν, καὶ ἴδοι ἐπ' αὐτῶν πυραμίδες παροψίδων καὶ φιαλίων τεχνήντως ἐπ' ἄλληλα κειμένων, καὶ περιεγόντων ποικιλίαν μεγάλην ἔδεσμάτων καὶ ὅπωρῶν. Πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος ὡσαύτως ἔκειτο τράπεζα, δλαι δ' αἱ πυραμίδες καὶ τὰ φιάλια, ὅσα προσήγοντο αὐτῷ, τῷ προσεφέροντο καθ' ὃν τρόπον ὁ Μακαρτνი; προσέφερε τὸν χρυσὸν θήκην.

Διαφρούντος τοῦ ἴδιαιτέρου τούτου διπλωματικοῦ γεύματος, σιγὴ θαυμαστὴ ἐπέκειτο, καὶ ἐπισημότης ἐντὸς τῆς σκηνῆς, ὥστε θρησκευτικὴ εὐλάβεια, θάξης δτι, ἦτον. Οὐδεὶς ξένος συνωμίλει μετὰ τοῦ ἄλλου. Χωρὶς δὲ ν' ἀκουσθῶσι, καθὼς τὰ πνεύματα, ἔφερον οἱ ὑπηρέται τὰ τῆς τραπέζης, καὶ οὕτω τὸ κυριώτερον, κατὰ τὴν διπλωματικὴν τελετὴν ταύτην ἦτον ἡ ἡρμός ἀξιοπρέπεια, καὶ ἡ ἀφελῆς ἐπισημότης ἀνατολικοῦ μεγαλείου, ἔπειρ πᾶσα Εὐρώπαιη ἀπολέπτυντις ἀκόμη δὲν ἔρθεται.

Οἱ Αὐτοκράτωρ ἐδέλευτος μεγάλην εὔνοιαν, καὶ ἀδιαλήπτως ἤθελε νὰ προσέρῃ τιμὰς πρὸς τοὺς Ἀγγλους αὐτοῦ ξένους — διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τοῦ; ἐπειρψεῖς διαχρόνους παροψίδας ἐκ τῆς τραπέζης του, κατὰ τὸ τέλος δὲ ἐκάλεσε τὸν Μακαρτνεῦ πρὸ αὐτῷ καὶ διὰ τῆς ἴδιας χειρὸς τῷ προσέφερε φιαλίδα θερμοῦ οἶνου. Ἐρωτήσας δὲ περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ Εστινέως τῆς Ἀγγλίας ἐπηγκύθη εὐνοϊκώτατα, δπως ὁ Ἀγγλος Μονάρχης τὸν φύλασθη κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ κατὰ τὸ ὅγδοονοςτὸν τοίτον ἔτος χαρῆ εἰτέοις ὑγείαν ἐντελὴν ἡς αὐτός. Καὶ ταῦτα λέγων, ὑψώσε τὴν τοξότεραν καὶ πισσῆρη, μὲ τὸ θαῦμα αὐτοῦ γῆρας, εὐθὺς καὶ ἔσθιαί τῳ έρματι, ἀνευ παραμικροῦ σημείου ἀδυναμίας, πρὸς τὸν ἑρωκομιστήν, δοτις τὸν ἀνέμενεν. Οἱ δὲ Μακαρτνεῦ ἐπελπιθεῖς διὰ τῆς προφανοῦς ταύτης εὐνοίας καὶ παστοδοκῶν ἐντεῦθεν τὰς ἀρίστας συνεπείκας τῆς προσεθεσεως, μετέβη εἰς τὴν πόλιν τῆς διαμονῆς του.

Ἐσρτὴ τῷ γενεθλίῳ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Μεταξὺ τούτων ἡ ἐσρτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκράτορος. Οἱ πρέσβυς προσεκλήθη εἰς αὐτὴν ἐπισημότης, καὶ μετέβη κατὰ σινικὸν ἔθος περὶ τὸν δρθρὸν εἰς τὸ ἀνάκτορο. Οἱ αὐλικοὶ δλοι συνήλθον εἰς ἀπέραντον αἴθουσαν καὶ διὰ σημείου δοθέντος εἰσῆχθησαν εἰς ἄλλον ναοῦ εἶδος ἔχοντα θάλαμον. Ἐνταῦθα δὲ εὐρέθη σωρὸς μουσικῶν ὄργανων, μεταξὺ ὄντων πολλοὶ κυλινδροσχῆμαν καθοδών μεγέθους καὶ ἀπονομῆς τιμῶν νέων καὶ ἀξιῶν ἰσχυρότερον εἰς ὑπερφυσικὰ κρεμασμένων ἐν μέσῳ στιλπνῶν στη-

λίσκων. Ὁργανα τρίγωνα ἐφαίνοντο ὡσαύτως προτιμένα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν. Τὸν ἤχον τῶν ὄργανων τούτων συνφένεις χορὸς εύνούχων ἄδων ἥραδέως καὶ μὲ τρόπον ἐπίσημον ὄμνον τινα. Οἱ δὲ ἡμιάνδρες οὗτοι διετήρουν τόσον ἐντελῶς τὴν φωνὴν των εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς ἴσχυν, ὥστε κατ' ἀπόστασίν τινα ἀπετέλει αὐτὴ καθαρᾶς ἀρμονίας ἤχους. Όξει κλυγγίζοντες ἤχοι κυνέλιοι (κυνέλης ἤχοι) — κλαγγὴ διὰ τύψεως μεταλλικῆς ἀσπιδὸς ἢ ἄλλου μεταλλίου σκεύους) ὠδήγουν αὐτοὺς εἰς τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῆς μιᾶς στροφῆς τῶν ἤχων εἰς τὴν ἄλλην, τὸ δὲ δλον μεγάλην τινὰ δρᾶστιν ἐπέφερε — Τῆς μουσικῆς διαρκούσης ἔξετέλεσθη ἡ δέησις Κοτοῦ διὰ τῶν ἐννέα πλήξεων τῆς ἐπὶ τοῦ μετώπου κατὰ τὸ δοθὲν σύνθημα ἐννεάκις ὑπὸ τῶν παρόντων δλων. — Οἱ δὲ Ἀγγλοι κατὰ τὴν δέησιν ταύτην ἔκαμον θαυμίας τινας κλίσεις πρὸς τὸ ἔδαφος, ἐνῷ δὲ Λάτοκράτωρ, ἵσα καὶ Θεός οὗτοι τιμῶμενοι, ἔμεινεν ὡς Θεός ἀράτος καθ' δλην τὴν τελετὴν.

Διὰ τὸ εἶδος τῆς ἐντυπώσεως, ἦν ἡ ἐπισημότης αὐτῇ ἐνέπνευσεν εἰς πάντα χαρακτῆρα, οὐδεμίᾳ εὐθυμίᾳ ἐπῆλθε κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἀλλὰ τὸ τῶν διωργανίσθη ἐπὶ τὴν ὑστεραίαν, καὶ οἱ Ἀγγλοι ὀφεληθησαν ἐκ τῆς ἀδρανείας ταύτης νὰ θεωρήσωσι τὸ μέγα τῆς ἐπικρατείας τέμενος τοῦ Φό, Πάταλα καλούμενον.

Μέγα τετράγωνον οίκοδομῶν ἐκατοντάπηχυ καθ' ἐκάστην πλευράν, ἐνέκλειε τὸ καλούμενον χρυσοῦν παρεκκλήσιον — ἐν τῷ μεταξὺ τῆς αὐλῆς ἀπήστραπτον πλειον; ἢ πεντακόσιοι κολοσσαίοι χρυσόπαστοι στύλοι ἀνθράκιας τεθνητῶν λαμπῶν, οἵτινες ἔξιώσαν ἐν καθαρῷ ἀγιωσύνῃ ἐξ αὐτῶν τινες περίσταντο εἰς ἀσκητικὴν ὄχληρὰν θέσιν πάθους, καθ' δὲ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς των διήγαγον περὶ τῶν θείων μάρον ἀναλογίζομενοι εἰς τὸ παρεκκλήσιον ἐκάθητον δετακόσιοι (ζῶντες) λάμπαι φέροντες ὁρδοκόκκινον καρακάλλιον (κουκούλαν) ὡς οἱ φραγκιστανοί, καὶ μεγάλους ῥόδων στερψίους περὶ τὰ σκέλη των κατὰ γῆς ἡπλωμένα, καὶ ἔδον μὲ θαρεῖαν ὑπόκρωφον φωνὴν ἀσυματα πρὸς τηρήν τοῦ Φό, τῆς γυναικός καὶ τοῦ τέκνου του, ὃν οἱ τρεῖς γιγαντώδεις ἀνδριάντες ἐκ παγίου χρυσοῦ ησσαν ἐστημένου ἐπὶ τριῶν πολυτίμων θερμῶν κατὰ τὸ μέσον τοῦ παρεκκλήσιου ἐπὶ θέσεως ἔξεχούστης καὶ πεμπυκλωμένης διὰ χρυσῶν κιγκλίδων. Οπίσω δὲ τῶν θωμῶν τούτων εἰς σκοτεινὸν έχθος ἦτο, φωτιζόμενον ἐπὸ χλωμὸν λύγνον ἔνα μάρον, ἀκούμπον, τὸ ἀγάθατον, οὐτινος δὲ θέα ἐπεπροσθεῖτο διὰ πτώσεως παραπτέσματος, δταν ξένων δρθαλμοὶ ἀνόσιοι ἐκεῖ ἐπλησταζον.

Η δευτέρα ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν γενεθλίων τοῦ εἰς ζωθρῶν πεταμορφωθέντος Φό διέβη μετὰ πολὺ ἀσυγκρίτως μεγαληπέρου θορύβου — Ογδοήκοντα χιλιάδες στρατιῶται ἦσαν ἐν παρατάξει, διώδεκα χιλιάδες Μανδαρῖνοι συνέρρευσαν, καὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ μεγάλοι ὑποτελεῖς τοῦ Κράτους, οἱ ὑποβασιλεῖς, καὶ οἱ στρατάρχαι, οὓς δὲ αὐτοκράτωρ οκτά τοιαύτας εὐκαιρίας ἐφόρτιζε νὰ συναγείρῃ περὶ αὐτὸν, τὸ μὲν ἴνα κατασθέσῃ πάσαν φιλοδοξίας φλόγα διὰ τῆς λαμπρότητος τῆς κυριαρχίας αὐτοῦ, τὸ δὲ, δπως δὲ εὐεργετημάτων καὶ ἀπονομῆς τιμῶν νέων καὶ ἀξιῶν ἰσχυρότερον εἰς

μοτάτων ξένων ἐδωκεν ἐν τῷ μεταξύ δι᾽ ἑαυτὴν τὴν παράστασιν τραγῳδίας τεχνικωτάτην, καθ' ἣν δύμως ἐλεύψεν ὁ ὥραιότερος κόσμος, διότι αἱ κούραι κατὰ τοῦ τόπου τὰ ἔθιμα, ἀποκλείονται τῶν τοιούτων συναρθρούσεων, ὅπου αὐταὶ εἰσὶν ἡ ζωογόνος φύιδρότης, προσιδήλοζουσα εἰς τὰς συναναστροφὰς τὰς συγκειμένας ἐκ τῶν δύω συνάμα φύλων.

Τὴν παράταξιν τῶν στρατιωτῶν συνώδευον εὐθυμίαι εὐτραπελοὶ παντοειδεῖς. Ἀγύρται ἐταλαντεύοντο, ἀνεπήδων καὶ ὠρχοῦντο ἐπὶ τοῦ σχοινίου, παρετάσσοντο καὶ ἔμάχοντο δεικνύοντες καθ' ὅλα ταῦτα ἑταῖροι πνεύματος καὶ σώματος εὔστροφίαν, θν ποτὲ δὲν θὰ ἥλπιζέ τις ἀπὸ τὰς μακρὰς αὐτῶν ἐσθῆτας, καὶ τὰ ἔναυστα ὑποδήματα. Διάφοροι δημιοὶ κατόπιν τῶν κυριωτέρων ἐπερχιῶν τοῦ ἀπεράντου κράτους, ὅλοι μὲ τὸν τοπικὸν αὐτῶν ἴματισμὸν, αὐτοσχεδίαζον παντομίμους χορούς. Τούτων εἴπετο μουσικὴ συμφωνία μελῳδίᾳ ἡλυγγισμῷ δραδέος καθ' θν οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ θαυμασμὸν ἀξιον ἢ τὸ κανονικὸν τοῦ χρόνου (Takt). Μετὰ τοῦτα πολλαὶ ἀνδρῶν ἐκατοστυνεῖς φερόντων ὄμοιοισχήμους ἐλαιοχρόους ἐσθῆτας, καὶ δαινόντων ὑπὸ τὴν λάμψιν ποικίλων λύχνων ὠρχοῦντο παντόμιμόν τινα χορὸν πρὸς τιμὴν τοῦ Αἰντοκράτορος; — Ἡ δὲ σινικὴ πυροτεχνία ἐπεδείκνυτο καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν λαμπρότητα — Κιεύτιον μέγα υψώθη εἰς ἀξιοσημείωτον ἀπόστασιν, καὶ αἴροντος ἐπεσεν ἢ βάσις αὐτοῦ (ό πάτος) ἀφοῦ σωρὸς γαρτίνων φανῶν ἵσταλκήλωα διεσπάρει εἰς τὸ κενὸν, Ἡ δὲ φλέξ ἢ ἐντὸς αὐτῶν ἐκτυλισσομένη κατὰ τὸ κανονικὸν σχῆμα τῶν ἦτο καθαρὰ καὶ εἰχε φῶς ποικιλόχρουν — Αἱ ἀναπτύξεις αὗται τῶν πυροτεχνημάτων ἐπανελήφθησαν πολλάκις ὑπὸ ἄλλοισι σχήματα καὶ χρώματα — Μετὰ τὸ μέγα κιεύτον υψώθησαν πολλὰ ἀλλα μικρότερα, ἀτινα ἐξετυλίχθησαν ὡς καὶ ἐκεῖνα, σχηματίσαντα δικτυοσχημόν τι πλέγμα πύρινον μορφῶν διαφόρων κατὰ τὰς διαιρέσεις αὐτοῦ, καὶ κατὰ πάσαν κίνησιν ἀστράπτοντας ὡς ὁ κεραυνός. Τεχνητὸν ἡφαίστιον μεγίστου πρωτηρος ἐπεραιώσει τὰ πυροτεχνήματα.

Τὸ δὲ τέλος τῆς ὅλης εὐθυμίας ἐγένετο διὰ δράματος τινος θαυμαστοῦ, πόδι ὁ ἐλλεκτὴ δύκάνγχως συνεκλήθη καὶ ὁ λόρδος Μακαρτνεὺς πρὸς τούτους, μετὰ τῶν πρώτων ἀτόμων τῆς συνοδίας του, εἰς τὸ Θέατρον τῆς συζύγου τοῦ αὐτοκράτορος.

⁴ Η θίγα τῶν Αιγάγγων καὶ τοῦ Τίγρεως.

Ποιὸν ή ὁ αὐτοκράτωρ κατέστη εἰς γῆρας Καβύ, η
έσορτη τῶν γενεθλίων του ἐπιμάτιο πάντοτε διὰ πολ-
λῶν μεγάλων κηνυγίων, καθ' ὃ ὁ Μονάρχης αὐτοπρο-
σώπως ἔξετέλει τὸ δραστικώτερον ἔργον· ἀλλ' ἀπό
χρόνου τινος ή θήρα διὰ τὸν γηραιὸν ἀπέδειλεν δλην
αὐτῆς τὴν φαιδρότητα, καὶ ἀνέθεστο διὰ τοῦτο εἰς τὸν
νεώτερον μέγαν Πρίγκιπα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅ, τι
ἐπρεπε νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἐπισημότητα καὶ τὴν μεγα-
λοπρέπειαν τῆς αὐλῆς, διότι Ταταροσινικὴ στρατιω-
τικὴ αὐλὴ ἔχανε τὴν ἐπισημοτάτην αὐτῆς λάμψιν ἀνευ
μεγάλων κυνηγίων.

Ο Χο-Τσουγγ-Τάγγ διωργάνισεν ὅθεν, μετὰ τὴν ἑορτὴν, μεγάλην θήραν αἰγάργων, ἣν ἔμελλε νὰ ἐπανεκολουθήσῃ ἀλλη τοῦ Λάδου-Χοί, ἡ τοῦ μεγάλου τατα-

κού τήγρεως. Έκαποντάδες πολλαὶ Χιῶν, ἡ ἵπποκό-
ων, καὶ ἄλλαι τόσαι κυνηγῶν ἐφίππων καὶ πεζῶν
οποιομάσθησαν, καὶ ὅτε ὁ ὑπουργὸς ἀνεπῆδησεν ἐπὶ¹
φριγῶντος ταταρικοῦ ταχυδρόμου (ἱππου) ἔξετυλι-
θη ἐ δημιοὺς εἰς πεδιάδα μεγάλην κειμένην πρὸς τὸ
όρειον τοῦ Σιγόλη καὶ πειρικυλωμένην ὑπὸ θουνῶν.
Θήρα δὲ τῶν αἰγάγρων ἡρχόθη. Τὸ κυνηγετικὸν
ὑμα, περὶ τοὺς χιλίους ἄνδρας, ἀνεπτύχθη εἰς ἄλισσον
εφερί τὰ ἄκρα τῆς πεδιάδος, καὶ προέβαινεν οὕτω πε-
φρεδῶς δραῦδην πρὸς τὸ κέντρον. Νεῦμα τοῦ Χόδού γγγ-
άγγη ἐκράτησε παρὰ τὸ πλευρύν του τὸν Γύπτνερ καὶ
ὸν Πάριν, καὶ μετ' αὐτῶν ἐφιππος ὕρμησεν εὖθύ πρὸς
τῆς πεδιάδος τὸ μέσον. Ἄμα δὲ ἀνέδησαν τοὺς πρώ-
τους λόφους ἐντὸς τοῦ εὐρέος τῶν κυνηγῶν κύκλου,
δῶν τοὺς δυστυχεῖς αἰγάγρους, οἵτινες τετρακόσιοι
έχρι πεντακοσίων τὸν ἀριθμὸν, ταχεῖς ὡς ὁ νοῦς,
ιετρεχον τῆδε κακεῖσε τὴν πεδιάδα, ἀνιγκεύοντες
ανταχοῦ εἰς τὰ ζῶντα καὶ βαθυτὸν ἀπαντώς ἀπο-
τενοῦντα τὸ διάστημα τείχη φῆγμα τι πρὸς ἐκφυγὴν.
ἄλλ ἐχθροὺς πανταχοῦ εὐρίσκοντες ἐπανέστρεφον μὲ
ἡν αὐτὴν ταχύτητα, καὶ ἀδιαλείπτως τρέχοντες κατὰ
ὰ σημεῖα ὅλα κατεβάλλοντο ὑπὸ τοῦ κόπου. Άσποτε
τὸ ἐγγύτερον συνεστέλλετο ἡ ἄλυσις τοῦ θυνάτου, κι
τείποτε τῶν αἰγάγρων ἡ ἀγωνία ἐμεγεθύνετο ὑπὸ τῆς
τίγωνίας δ' αὐτῆς ἐμψυχωθέντες διερρέχαν τινες ὅρμη-
τὸν κύκλου ἡ διείρπουσαν διὰ τῶν ποδῶν τῶν ἵππων
καὶ πάρσατα ἡ ὅλη ἀγέλη συνώρμησεν, ὥστε μόλις
κατὰν αἴγαγροι ἔμειναν ἐντὸς τοῦ κύκλου ὅτε πάλιν
συνεκλείσθη.

Ἀλλ' ἥρχισαν ἥδη τὸν φόνον τῶν δυστυχῶν πλασμάτων· πυκνὰ ἐξετοζύευντο τὰ θέλη, οἱ κύνες ἔξωτρύνθησαν ἐπ' αὐτὰ καὶ τὸ δρώμενον καθίστατο ἀληθῆς τραγικόν. Θανατίμως πληγωμένα, τεθραυσμένον τύροντα σκέλος, ἐνῷ καταγῆς εἰρπον τὰ ἐντόσθιά των, ὑπὸ θελῶν ἀπαύστως κεντούμενα, ἔτρεγον τὰ εἰρηνικά τ' ἀθέατα ζῶα ἄνω καὶ κάτω μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε ταχύτητα, χωρὶς τὰ τραύματ' αὐτὰ μίαν μόνην φωνὴν πόνου νὰ τοῖς ἐκσπάσωσι, μέχρις οὐ μετὰ τοῦ αἷματος καὶ ἡ ζωὴ αὐτῶν ἔπαιε, καὶ κατὰ γῆς ἀκίνητα ἔπιπτον. Μόνον δέ σταν οἱ φοβεροὶ κύνες τὰ κυττέφθιντον καὶ ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὰ ἔδακνον, μόνον τότε γοερόν τι ἀνέκραζον ὡς τ' ἀρνία ὑπὸ τοῦ σφραγέως τὴν μάχαιραν.

Τέλος, ἐντὸς τοῦ κύκλου πᾶσα ζωὴ ἔξειπτε. Οὐ Χό-
Τζούγγ-Τάγγ ὅστις πολὺ καὶ πολὺ εὐστόχως ἐτόξευτε,
ἔδωκε προσέτι τάς ἀναγκαίας δικταγής πρὸς τιμω-
ρίαν Χιῶν τινων, ὃν ἔνεκα πολλαὶ ἀγέλαι αἰγάληρων
ἔξεψυγον. Οἱ ἔνοχοι ἐξῆψθησαν κατὰ γῆς ὑπτιού καὶ
οἱ Τάταροι διὰ μαστιγώσεων καὶ ράθδισμῶν ἔβασαν-
ζον τοὺς Σίνας, ἐνῷ ὁ μέγας ὑπουργὸς ἀνήρχετο ἥδη
τοῦ πατρίδος του ποιῆσαν κατεῖσθε λόρους.

Κυνηγοὶ δὲ προαποστάλεντες ἐπέστρεψαν, ἀναγγέλλοντες εἰς τὸν μέγαν ὑπουργὸν ὅτι ἀνεκάλυψαν ἐπὶ τοῦ κατάντους τοῦ ἔγγυτάτου ὄρους τὴν κοίτην μεγάλου λάσ-χον· Ἡ Θηρευτικὴ τότε συνοδία διηρέθη κανονικῶς — Ἐπειδὴ δὲ ὁ Τίγρης διωκόμενος ποτὲ σχεδὸν δὲν κατέρχεται εἰς τὴν κοιλάδα, ἀλλὰ μακρὰν γραμμήν ὄδεύει ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ ὄρους χωρίς ν' ἀπομακρυνθῆ αὐτοῦ, ἡ ὑπερπηδῶν αὐτὸν ἵνα κρυβῇ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος του, παρετάχθησκεν θηρευταῖς ἀκούτιοφό-

ροι ἐπὶ τῶν θέσεων, διὸ ὁ πιθαγῶς τὸ θηρίον ἔμελλε νὰ ὀδεύσῃ.

Ἀποσπάσματ' ἄλλα ἔσταλησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ἔρους, καὶ μετ' αὐτῶν ἔφιπποι συνοδοὶ πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ὁπισθοδρομησεως τοῦ θηρός. Οἱ Χό-Τζούγγ-Τάγγ
ἔτρεχον ἔφιπποις μετὰ τῶν ἄλλων παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ θηροῦ ἀντικρύ τῆς θηροκοίτης διῆτταμένης αὐτῶν κατὰ στενὴν ἐν τῷ μεταξὺ κοιλάδα. Τεσσαράκοντα κυνηγοὶ δορυφόροι καὶ ἀκοντισταὶ ἀπεικόνιζον ζῶν τι δρύφακτον οὕτινος ὅπισθεν ἔκινεῖτο ὁ μέγας θηρούργος κυκλωμένος ὑπὸ σωματορυλάκων τινῶν καὶ ὑπηρετῶν, οἵτινες ἔκρατουν διὸ αὐτὸν ἔτοιμα μολυβδούσιά,

Άλλ' ὁ Τίγρης πρὸς οὗ τὴν ὑποδοχὴν τὸ πάν τοῦ οὔτινος προπομάσθη δὲν ἐνεφανίζεται εἰςτέτι. Οἱ κυνηγοὶ ἐπλησίασαν τὴν κοίτην του μέγ' ἀνακράχυντες, ἔριπτον δὲ λίθους καὶ ἔξετόξευον βέλη εἰς τὸν δρυμόν. Τελευτῶντες, ἔξωτρυναν τοὺς κύνας νὰ εἰσδύσωσιν ἐντὸς αὐτοῦ· οἱ δὲ μόλις δρυμώμενοι ὑλάκτουν δύμας τόσον ἴσχυρῶν; ἐκ τοῦ δργίλου αὐτῶν φόρου, ὥστε τὸ θηρίον ἀνέδυσε τέλος ἐκ τοῦ δάσους. Βρεύει θαῖτον καὶ μεγαλοπρεπὲς διέβη τὴν κοιλάδα καὶ προτίγγιε τὸν ἀπέναντι ὑπώρειαν διωκόμενον ὑπὸ βέλῶν καὶ μολυβδούλων, καὶ τῶν κραυγῶν καὶ τῶν ὑλακῶν τῶν ὅτοι κατὰ αὐτοῦ συνεκέντρουν τὰς προσπειθείσας των· ἀλλ' ἐφανεῖτο οὐδὲν προσέχον εἰς; ὅλα τεῦτα, καὶ δῆλως ξυγχονίζεται πρὸς δρυμῶνα τινα, ὅστις εὑρέθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ· ἐνταῦθα δὲ ἐκοιτάσθη καὶ πάλιν, πέτραι δύμας καὶ βέλη ἔπιπτον ὡταύτως; καὶ ἐδῶ ἀδικαλεῖπται; ὥστε τέλος ἡ δργή του ἡγέρθη φωνερὰ δῆλως· ὡς θυνάτου δργή.

Αἴρνης ἀγτήχησεν ἀπὸ τοῦ δρυμῶνος τῶν σπλάγχνων δρυμέως τις δύοις μ' ἀπαλίσιον κραυγὴν λύστησε· θυνοῦ πλήρης ἀνερρίχθη ὁ Τίγρης ἀπὸ τῶν κλδῶν, καὶ διὰ μακρῶν φυσερῶν ἀλμάτων προΐθη πρὸς τὴν θέσιν τοῦ μεγάλου ὑπουργοῦ, οὗτος δὲ ἡγίπατεν ἐν μολυβδούλον, καὶ ὁ Πάρης καὶ ὁ Μύττηνος εἶχον τὰς καραβίνας αὐτῶν ἔτοιμους καὶ οἱ τεσσαράκοντα κυνηγοί, ἔσαλον κατὰ γῆς τὸ ἐν γόνῳ, καὶ πρὸς ἀμυντικὸν ἔκρατουν τὸ ἀκόντιά των διὰ τῶν δύο χειρῶν κατὰ τοῦ ἔφρυμῶντος ἔχθροῦ — Τὸ λυσσῶδες θηρίον δὲν ἐξεπλάγη οὔτ' ἀνεχαίτισθη πυσῶς· ἐν τῶν παρατηκευῶν τούτων. Πάντοτε ἴσχυρότερον ἀνερρίχθατο καὶ μὲ τηγύπτητα καὶ ὄρμὴν ἀκατάσχετον διέρριξε τὴν τάξιν τῶν ἀκόντιστῶν, κατέβαλε δύο θηρευτὰς, καὶ ἀσθμανὸν δῆλως ἐρήμιψεν ὑπὲπιον τὸν ἵππον τοῦ μεγάλου ὑπουργοῦ ἔπιθέτον ἀγρίως τοὺς ὄνυχάς του ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ γενναίου ζώου· ὁ ὑπουργὸς ἔσυρε τὴν καρδίναν ἀλλ' ἡστραψεν ἡ πυρῖτις μόνον, καὶ τὸ σφριρούδολον δὲν ἐρρόντησεν — οἱ Χό-Τζούγγ-Τάγγ κεραυνόπληκτος ἔχασε τὸ πεσόν ἀπὸ τῶν χειρῶν του ὅπλον, καὶ τὸ τέρας προέβη κατὰ αὐτοῦ μὲ τὸν ἀνοικτὸν, θερμὸν, ἀσθμακίνοντα φάρυγγά του — Μεταξὺ, ὁ Πάρης ἐπλησίασεν ἔφιππος, καὶ τείνων εἰς τὸν φάρυγγα τοῦ θηρίου τὴν καρδίναν του... τὸ ἀρμα ἐρρόντησε, καὶ ὁ Τίγρης ἔπεισε τεθραυσμένην ἔχων τὴν κεφαλήν. Καὶ θριαμβεῖκόν ἀνεβόστην ἡ συνοδία.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

I. E. Γαρρόπουλος

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ'.

'Ἐν Παλέρμῳ, τὴν 12—24 Ιουλίου 1849.

Κυρίᾳ μου!

Ἄναγκαρήσαντες ἐκ Νεαπόλεως τὴν 6 (18) τοῦ ίσταμένου περὶ τὴν 3 μετὰ μεσημέριαν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου « ὁ Ἡρακλῆς », ἐφθάσαμεν τὴν ἐπαύριον ἐνταῦθα περὶ τὴν 6 π. μ. Οἱ διάπλους διαρκεῖ συνήθως ὥρας 16 μέχρι 18, ἀλλὰ τὸ πλήθος; τῶν ἐπιβατῶν, τῶν ὀποίων ὁ ἀριθμὸς ἀνέρειν εἰς 450, ὡς ἔγγιστα, τῶν ἀμερικανῶν, τῶν Ἰππων, κατέστενε δραδεῖαν τὴν πορείαν τοῦ πλοίου.

Μεταξὺ τῶν πολυχρίθμων τούτων ἐπιβατῶν, ὁ πῆρον ἐκκτὸν πεντήκοντα περίπου νέοι ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐλληνικὰς ἀποικίας ταῖς ἐγκατασταθείσας εἰς πεδιάδα — la pianura dei Greci, — ὥρας τινάς μακράν τοῦ Παλέρμου. Οἱ νέοι οὗτοι οὕτινες εἶχον σταλεῖ τὸ 1848 μετὰ καὶ ἀλλων ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας τῆς Σικελίας εἰς Καλαβρίαν διὰ νὰ προσενήσωσιν ἀντιπεριστασμὸν, συνελήφθησαν ὀλίγον μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ ίόνιον πέλαγος, καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Νιζίδης καὶ Καπύης, ὅπου ἐμειναν ἕτος ὀλόρηρον, καὶ ἀπελύθησαν τὴν πρώτην αὐτὴν τῆς ἀναχωρήσεως μᾶς· διὸ ἀμνηστείσας κορηγηθείσας εἰς τοὺς Σικελοὺς ἀπὸ τὸν θατιλέα τῆς Νεαπόλεως. Οἱ πλεῦσοι τῶν νέων τούτων, ἐξ ὧν τινες μόλις ἦσαν εἰκοσατετεῖς, ἐσωζόν τὴν ἐλληνικὴν φυσιογνωμίαν, προσεγγίζουσαν αὐλίλον εἰς τὴν τῶν κατοίκων τῆς Ήπείρου ὅθεν εἶχον μεταναστεύει οἱ πατέρες των· δύλιοις δὲ ἀκόμη μεταξὺ των τὴν Ἀλβανικήν. Καθὼς μ' ἐξεβαίνουν, ἡ ἀποικία των σύγκινται ἐκ τριάκοντα περίου χιλιάδων ψυχῶν, αὐτίνες κατοικοῦσιν εἰς τέσσαρας πόλεις· ἡ κωμοπόλεις· ἡ θρησκεία των εἶναι ἡ τῶν ήρωμάτων Ελλήνων.

Ἐπειδὴ ὡμίλησα περὶ ἀποικιῶν Ἐλληνικῶν, χρεωσῶ νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ ὄνοματα τῶν Ἐλλήνων, οἵτινες διατελοῦσιν, ὡς ηὔερτες, εἰς τὴν δημόσιον τῆς Νεαπόλεως ὑπηρεσίαν, καὶ κατέχουσιν ἐν γένει θεσμοὺς σημαντικὰς εἰς τὸν στρατόν. Μεταξὺ αὐτῶν ὄφειλον νὰ ὄνομάσω πρώτον τὸν στρατηγὸν Λέκκαν, οἵτινος τὰ πρὸς τοὺς Ἐλληνας πατριωτικὰ καὶ εὐμενὴ αἰσθήματα κηρύζοντας ἀπὸ δῆλους τοὺς συμπατριώτας μᾶς, οἵσοι ἐπισκέπτονται τὴν Νεάπολιν· ἀπολαμβάνει δὲ ἐν γενει ὑπόληψιν ἀνδρέοις· καὶ πεπαχιδεύμενον στρατιωτικοῦ, καὶ τὸ συγχαντικώτερον, ἀνθρώπου ἔχοντος χαρακτῆρα ἀνεξάρτητον.

Ωστάτως ἐλάθομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γνωρίσωμεν τὸν λοχαγὸν τῶν ἐπιτελῶν Ἀνδρούτζην, νέον ἀξιωματικὸν πεπαχιδεύμενον καὶ εὐέλπιδα, οὕτινος ὁ ἀδελφὸς ἔπεισε γενναίως εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Μεσσήνης, καθὼς καὶ τὸν ἀρχιαστρὸν Παράδεισον.

Ἡ πρώτη ὄψις τοῦ Παλέρμου καὶ τῆς χλωροτάτης καὶ περιζωμένης ἀπὸ ὅρη φυλακρὰ πεδιάδος του, τὴν ὁποίαν ἔπονομάζουσι Χρυσῆρ λεκάνην, — Conca d'oro, — μᾶς κατέπληξεν· ὁ ήλιος ἔρριπτε τὰς τελευταῖς του ἀκτίνας τὴν ὥραν ἐκείνην.